

ORGANIZACJA PRZYJACIÓŁ HARCERSTWA

**PRZEWODNIK PO 70 - LETNIEJ
DZIAŁALNOŚCI I HISTORII OPH**

PRZYJACIEL HARCERSTWA

PSA - ZHP - OPH - KANADA

Drodzy Przyjaciele Harcerstwa,

Jednostki Organizacji Przyjaciół Harcerstwa rozpoczęły swoją działalność 7 dekad temu, w pierw jako samoistne Koła Rodzicielskie, wspierające powstające pojedyncze drużyny harcerskie, następnie jako Koła Przyjaciół Harcerstwa tworzone przy drużynach, szczepach i hufcach.

Koła wspólnie z działaczami harcerskimi pod nadzorem Zarządu Okręgu Kanada, tworzą Organizację Przyjaciół Harcerstwa - jedną z 4 integralnych części ZHP.

Dzisiaj obchodzimy 70 rocznicę działalności Organizacji Przyjaciół Harcerstwa w Kanadzie, jak sami wiecie taka rocznica jest nie lada wyczynem. Ciężka praca wielu pokoleń ludzi, których głównym celem działania było wspieranie ruchu harcerskiego, wychowującego następne pokolenia prawowitych obywateli, nie zawsze była łatwa, ale za to jak bardzo satysfakcjonująca.

Korzystając z okazji chciałabym wyrazić najszczerze podziękowania dla naszych sponsorów oraz wszystkich tych, którzy przez te wszystkie lata wspierali naszą Organizację.

Jako Okręgowa Kierowniczka OPH cieszę się niezmiernie i jestem dumna, że tak liczna grupa wspaniałych ludzi mająca na celu dobro ZHP, harcerek i harcerzy przeszła i wciąż przechodzi przez szeregi OPH! Tym samym serdecznie zapraszam wszystkich rodziców skrzatów, zuchów, harcerek i harcerzy do wstępowania do Kół Przyjaciół Harcerstwa przy drużynach i szczepach swoich dzieci. Zachęcamy również do współpracy wszystkich sympatyków harcerstwa, którzy cenią harcerskie metody wychowawcze tak aby wspólnymi siłami przez kolejne 70 lat wspierać i promować istnienie ruchu harcerskiego w ZHP.

Harcerstwo trzeba pokochać! By to nastąpiło trzeba to przeżyć!

Czuwaj!

Gosia Sobolewska, dz.h.

Okręgowa Kierowniczka OPH Kanada
National Coordinator of the Polish Scouting Auxiliary, PSA Canada

**ZWIĄZEK
HARCERSTWA
POLSKIEGO**

ZWIĄZEK HARCERSTWA POLSKIEGO
POLISH SCOUTING ASSOCIATION (International) LTD
23-31 Beaver Lane
London, W6 9AR
United Kingdom

Tel: +44 (0)20 8748 8006
naczelnictwo@zhp.org

L.dz. 22/22

Londyn, dnia 13 września 2022 roku.

Dhna. dz.harc. Małgorzata Sobolewska
Okręgowa Kierowniczka OPH w Okręgu ZHP Kanada

Droga Druhno,

W imieniu swoim oraz całego Naczelnictwa ZHP, serdecznie gratulujemy Organizacji Przyjaciół Harcerstwa w Okręgu ZHP Kanada z racji 70-tej rocznicy działalności.

Praca działaczy harcerskich oraz członków Kół Przyjaciół Harcerstwa jest ważną częścią historii jednostek harcerskich. W latach 1940-tych i 1950-tych, gdy rozwijała się praca harcerska na placówkach polonijnych, Naczelnictwo podkreśliło wagę działalności Kół Przyjaciół Harcerstwa. Stwierdzono, że *„akcja KPH winna dać poparcie moralne i materialne przede wszystkim dla tych drużyn i terenów, przy których dane Koła Przyjaciół powstają”* (List Okólny Naczelnictwa Nr. 3 z dnia 01 grudnia 1949 r.). Słowa te pisane w okresie powojennym, kiedy istniały wielkie trudności gospodarcze, ekonomiczne i materialne, są wciąż dzisiaj aktualne.

Przez 70 lat członkowie OPH w Okręgu ZHP Kanada wspierają jednostki harcerskie pomocą finansową, materialną i duchową. Obecność na różnych spotkaniach w Kanadzie i za granicą świadczą o Waszej bliskiej współpracy z całą Organizacją. Jesteście wzorem tego jak członkowie OPH mogą wykonać swoje zadanie wprowadzenia zasad służby harcerskiej w życie publiczne.

Wyrażamy nasze uznanie za Waszą pracę i życzymy abyście ją kontynuowali przez długie lata.

Czuwaj!

Aleksandra Mańkowska hm.

Aleksandra Mańkowska hm.
Sekretarz Generalny

M. Szablewski hm.

Marek Szablewski hm.
Przewodniczący ZHP

ZWIĄZEK HARCERSTWA POLSKIEGO, OKRĘG KANADA

Polish Scouting Association in Canada
L'Association des Scouts Polonais au Canada
3351 Charmaine Heights, Mississauga, Ontario L5A 3C2

wrzesień 2022 r.

dhna dz.h. Małgorzata Sobolewska
Okręgowa Kierowniczka Organizacji Przyjaciół Harcerstwa

Droga Druhno!

W imieniu Zarządu Okręgu składam najserdeczniejsze gratulacje Organizacji Przyjaciół Harcerstwa z okazji 70 lecia działalności Kół w Kanadzie. Co za piękna okazja, aby wyrazić naszą wdzięczność za ogrom prężnej pracy przez dziesiątki lat!

Trudno wyobrazić sobie istnienie i sukces jednostek harcerskich bez wsparcia materialnego, fizycznego, finansowego i moralnego naszych Kół Przyjaciół Harcerstwa i działaczy harcerskich w OPH. Jesteśmy również wdzięczni za wielkie poświęcenie i pomoc fachową członków Kół w przystosowaniu terenów harcerskich i zabudowań do potrzeb szczepów i hufców; pomoc w wiosennych porządkach/naprawach/obudowach na stanicach „Karpaty”, „Bucze” i „Wadowice”; i entuzjastyczną odpowiedź na wezwania Zarządu Okręgu kiedykolwiek potrzebna jest pomoc.

Jestem dumny, że nasza harcerska organizacja to jedna wielka i wyjątkowa rodzina, zjednoczona wokół szlachetnego celu wychowania młodego pokolenia w ideałach służby Bogu, Polsce i bliźnim.

Życzę wszystkim przyjaciołom harcerstwa, a szczególnie tym zrzeszonym w Kołach Przyjaciół, serdecznych przyjaźni w rodzinie harcerskiej oraz entuzjazmu i siły do dalszej pracy wspierającej cele harcerstwa w Kanadzie, a Organizacji Przyjaciół Harcerstwa dalszego rozwoju.

Z harcerskim pozdrowieniem,

Czuwaj!

Stanisław Reitmeier hm.
Przewodniczący Zarządu Okręgu
Związek Harcerstwa Polskiego w Kanadzie

ZWIĄZEK HARCERSTWA POLSKIEGO

Polish Scouting Association in Canada
L'Association des Scouts Polonais au Canada
Chorągiew Harcerki w Kanadzie
Chorągiew Harcerzy w Kanadzie

Październik 2022

Kierowniczka Organizacji Przyjaciół Harcerstwa, Okręg Kanada
Dz.H. Małgorzata Sobolewska

Szanowna Druhno,

Z okazji zaszczytnego 70 Jubileuszu, składamy najserdeczniejsze wyrazy uznania za dotychczasowe osiągnięcia i pragniemy podziękować za wieloletnią owocną współpracę, za wielkie zaangażowanie i trud włożony na rzecz wspierania jednostek harcerskich w Chorągwi Harcerki i Chorągwi Harcerzy w Kanadzie.

Wielkie sukcesy można osiągnąć jedynie dzięki konsekwentnej, ciężkiej pracy, w której nie brakuje pasji i zaangażowania wszystkich członków naszego ruchu.

Mamy nadzieję, że kolejne lata będą przynosić jeszcze więcej satysfakcji z tego co robimy na rzecz naszej młodzieży harcerskiej.

Życzymy wiele twórczych inicjatyw i wspaniałych osiągnięć, aby kolejne lata obfitowały w dalsze sukcesy a także satysfakcję i spełnienie. Niech Jubileusz ten stanie się jeszcze większą motywacją do dalszej pracy i wytrwałości do realizowania wyznaczonych celów.

Czuwaj!

Monika Karska-Emin, hm.

Monika Karska-Emin, hm.
Komendantka Chorągwi Harcerki w Kanadzie
komendantka@harcerki.zhpkanada.org

Mi

Marcin Rewkowski, hm.
Komendant Chorągwi Harcerzy w Kanadzie
komendant@harcerze.zhpkanada.org

Związek Harcerstwa Polskiego, Okręg Kanada
Organizacja Starszego Harcerstwa

446 Renforth Drive, Toronto, ON M9C 2M8
Tel. 416-712-3244

email: sth@zhp.ca

Czuwaj Druhno Okręgowa Kierowniczo Organizacji Przyjaciół Harcerstwa (OPH)!

W imieniu własnym i Organizacji Starszego Harcerstwa składam serdeczne gratulacje z okazji Jubileuszu 70 lecia OPH oraz wyrazy uznania za Waszą pracę na rzecz Związku Harcerstwa Polskiego w Kanadzie i za wszystko co do tej pory osiągnęliście.

Ta wyjątkowa rocznica to czas uczczenia pięknej historii OPH i jednocześnie przedstawienie i podkreślenie roli Organizacji w rozwijaniu ruchu harcerskiego w Kanadzie.

Gratuluje wspaniałego Jubileuszu. Życzę z całego serca dalszej wytrwałości, dużo energii i ducha harcerskiego w dalszej pracy.

Z harcerskim pozdrowieniem

Czuwaj!

Iwona Piotrowski Dz. H

Okręgowa Kierowniczo Organizacji Starszego Harcerstwa

70 LAT DZIAŁALNOŚCI ORGANIZACJI PRZYJACIOŁ HARCERSTWA W KANADZIE

Związek Harcerstwa Polskiego (ZHP) składa się z czterech integralnych części: Organizacji Harcerek, Organizacji Harcerzy, Organizacji Starszego Harcerstwa oraz Organizacji Przyjaciół Harcerstwa (OPH).

OPH natomiast składa się z działaczy harcerskich oraz członków Kół Przyjaciół Harcerstwa (KPH), gdzie członkami Kół są zazwyczaj rodzice młodzieży zrzeszonej w Organizacjach Harcerek i Harcerzy oraz sympatycy harcerstwa.

Działalność organizacji OPH skupia się na szeroko rozumianym propagowaniu harcerstwa i na czynnym popieraniu celów ZHP w prasie, mediach społecznościowych, w parafiach, organizacjach polonijnych i w swoim najbliższym środowisku. Celem każdego Koła Przyjaciół Harcerstwa, poza propagowaniem idei Związku, jest ścisła współpraca z jednostkami harcerskimi, którymi się ono opiekuje. Dzięki tej pomocy, ułatwia im realizację programu pracy oraz wykonanie zaplanowanych zadań.

Organizacja Przyjaciół Harcerstwa jak pozostałe organizacje harcerskie regulowana jest Regulaminem Głównym ZHP, jak również ma swój własny Regulamin Organizacji Przyjaciół Harcerstwa. Pierwsza wersja regulaminu OPH sięga lat 50-tych i w pełni została umieszczona w czasopiśmie harcerskim 'Wici' w roku 1955-tym, kolejnie wraz z regulaminem Kół Przyjaciół Harcerstwa w okólniku Przewodniczącego Zarządu Okręgu Kanada z 1959 roku.

W przeciągu minionych lat regulamin ten przeszedł małe zmiany i uaktualnienia. Obecnie obowiązuje Regulamin Organizacji Przyjaciół Harcerstwa, który został zatwierdzony w 2022 roku.

OKRĘGOWI KIEROWNICY ORGANIZACJI PRZYJACIOŁ HARCERSTWA

Opowiadając o działalności i historii organizacji istotny jest fakt, że działalność OPH na terenie Okręgu Kanada, z ramienia Zarządu Okręgu, koordynuje Okręgowy Kierownik OPH. Jest on wybierany co dwa lata przez Zjazd Okręgu, kandydata proponuje Konferencja OPH, w skład której wchodzi przewodniczący Kół oraz działacze harcerscy. Wybrany przez Zjazd Kierownik OPH wchodzi w skład Zarządu Okręgu oraz PSA Ontario. Do głównych obowiązków kierownika należy utrzymywanie kontaktu z Kółami Przyjaciół na terenie Okręgu, zbieranie raportów, rocznych arkuszy rejestracyjnych i informacji od Kół oraz przekazywanie ich do Zarządu Okręgu. Okręgowy kierownik również utrzymuje kontakt z

przedstawicielem OPH w Naczelnictwie, obecnie tą funkcję pełni dz.h. Julia Moszumańska.

Pierwszą osobą pełniącą funkcję Okręgowej Kierowniczkii, w roku 1955, była druhna dz.h. Helena Fedorowicz. Obecnie funkcję tą pełni dz.h. Gosia Sobolewska. Lista jej poprzedników nie jest bardzo długa, ale za to bardzo istotna:

Helena Fedorowicz, dz.h. 1955 - 1958

Władysław Gertler, dz.h. 1958 - 1960

Stanisław Lewicki, dz.h. 1960 - 1964

Rudolf Kogler, dz.h. 1964 - 1969

Jerzy Woyzbun, dz.h. 1969 - 1971

Irena Fedorowicz, dz.h. 1971 - 1977

Tomasz Januszewski, dz.h. 1977 - 1982

Irena Fedorowicz, dz.h. 1983 - 1986

Wanda Kalinowska, dz.h. 1986 - 2000

Halina Knutel, dz.h. 2000 - 2008

Barbara Stadnik, dz.h. 2008 - 2021

Gosia Sobolewska, dz.h. 2021 - obecnie

KOŁA PRZYJACIÓŁ HARCERSTWA - KPH

W miarę powstawania jednostek harcerskich w Kanadzie po II Wojnie Światowej, Komendy Chorągwi Harcerek i później Harcerzy rozpoczęły akcję tworzenia Kół Przyjaciół Harcerstwa. Pierwsze Koło Przyjaciół Harcerstwa w Kanadzie, powstało w listopadzie 1952 roku w Toronto. Mimo trudnych warunków finansowych w jakich znajdowali się polscy imigranci, w początkach swojego istnienia KPH, bardzo owocnie, spontanicznie i żywiołowo pomagały jednostkom harcerskim, w czasie ich normalnych rocznych zajęć jak i podczas akcji letnich i przeróżnych imprez urządzanych przez gromady i drużyny. W dalszych latach zwiększyła się ilość Kół Przyjaciół, bo każdy ośrodek harcerski dążył do zorganizowania własnego Koła. Zadaniem tych Kół było przede wszystkim pomoc jednostkom, którymi dane Koło się opiekowało.

Kolejnie powstały Koła w St. Catharines (1952), Montreal (1953), Hamilton (1954) i Welland (1956). Rozwinęły się również Koła na Zachodzie Kanady w Edmonton, Vancouver i Calgary, w Ottawie, Sudbury, Kingston (krótko), nawet w Barry's Bay (2 lata). Później KPH wyrastały jak grzyby po deszczu: w Oshawa, w Toronto przy licznych szczepach żeńskich i męskich: Bałtyk, Giewont, Podhale, Rzeka, Zarzewie, Szarotki, a później w Scarborough, Mississauga i Brampton; w

południowym Ontario: London i Chatham. Należy tu również wspomnieć, że rolę KPH na terenie Burlington sprawowała Gmina #17 Związku Narodowego Polskiego, a w Winnipeg Stowarzyszenie Polskich kombatantów Koło #13.

Przez wiele lat Harcerstwo Polskie zdobyło sobie pełne zrozumienie i pomoc ze strony społeczeństwa polskiego w Kanadzie. Wyrazem tej pozytywnej postawy było, często samorzutne, tworzenie się tak zwanych Kół Rodzicielskich przy różnych jednostkach harcerskich. W Toronto istniało od lat pierwotne Koło Przyjaciół Harcerstwa, tworzące się zaś "Koła Rodzicielskie" nie mogły jakoś znaleźć swego właściwego miejsca w istniejącej strukturze organizacyjnej ZHP. W rezultacie, w 1967 roku Zjazd Okręgu ZHP zmienił status Kół Rodzicielskich przemianowując je na pełnoprawne organizacyjnie Koła Przyjaciół Harcerstwa.

W 1970 roku na terenie Kanady było 15 zarejestrowanych Kół Przyjaciół Harcerstwa. Koła te służyły dużą pomocą moralną i materialną jednostkom harcerek i harcerzy. Miasta: Burlington, Edmonton, Hamilton, London, Montreal, Oshawa, Ottawa, Welland, Winnipeg miały po jednym KPH natomiast Toronto, skupiające liczną Polonię aż 6. W 1985 w Kanadzie istniało już 19 Kół Przyjaciół Harcerstwa.

W latach 1954-1959 członkowie Kół Przyjaciół Harcerstwa i społeczeństwo w Ontario z wielkim poświęceniem i ofiarnością dopomogli w zakupie i budowie stanic na Kaszubach.

W roku 1955 na specjalnym zebraniu rodziców i sympatyków harcerstwa, powołano do życia Komitet Budowy Ośrodków Harcerskich na Kaszubach, w skład którego wchodził członkowie Kół i władze harcerskie. Wyprzedaż "cegiełek" na rozbudowę ośrodka z wydajną pomocą Kół Przyjaciół w Ontario przyniosły duże dochody. Członkowie KPH brali również udział we wspólnych wyprawach roboczych, które przyczyniły się do powstania Stanicy "Karpaty" dla zuchów chłopców na Kaszubach.

Koło Przyjaciół w Montrealu w latach 50-tych włożyło szalony wysiłek w budowę ośrodka "Gniezno". A w Edmonton w prowincji Alberta Koło Przyjaciół było inicjatorem i zarazem budowniczym ośrodka harcerskiego nad jeziorem Garner Lake.

W dniu 70-tych urodzin, Organizacja Przyjaciół Harcerstwa w Okręgu Kanada składa się z 15 Kół Przyjaciół Harcerstwa i 42 zarejestrowanych działaczy harcerskich.

OPH łącznie liczy sobie zarejestrowanych ponad 500 członków, którzy wspierają swoje Szczepy nie tylko moralnie, ale również praktycznie oraz materialnie. Koła pomagają przy zakupie nowego sprzętu, opłacaniu pomieszczeń, w których odbywają się zbiórki, dotują kolonie, obozy, autokary na wycieczki i biwaki, organizują posiłki oraz transport. Swoim wsparciem finansowym otaczają również te harcerki i harcerzy, którzy biorą udział we wszelkiego rodzaju szkoleniach, bez których nasze Drużyny i Gromady nie mogłyby funkcjonować. Koła czynią to

spontanicznie, żywiołowo i owocnie we wszystkich środowiskach harcerskich w Kanadzie. Wciąż z wielkim oddaniem służą pomocą fachową, fizyczną, materialną, przystosowując tereny i zabudowania do warunków użytkowania swoim szczepom. Każda z tych akcji to wolontarystyczny wysiłek grupy ludzi należących do Koła Przyjaciół Harcerstwa poświęcających swój prywatny czas, ale zyskujących w zamian nowe przyjaźnie i głębokie wzruszenia, kiedy widzą efekty swojej pracy.

Fundusze na działalność organizacji pochodzą nie tylko ze składek członków, a może nawet i przede wszystkim z imprez i akcji zarobkowych takich jak zabawy, kiermasze, festyny, bazy, aukcje czy loterie. Nasi działacze nieustannie poszukują nowych sposobów wypracowywania dochodów współpracując m.in. ze szkołami i parafiami, na terenie, na którym istnieją. Wszystkie KPH pracują z oddaniem dla swoich szczepów, dofinansowując ich działalność na tysiące dolarów w skali rocznej. Niejednokrotnie cenna pomoc otrzymywana jest od sponsorów, dla których harcerstwo jest formą pielęgnowania polskości poza granicami kraju.

Mówi się Koła 'pracują', ale tak naprawdę, to pracują Zarządy tych Kół, są one nie tylko podłożem każdego KPH, ale jednocześnie jego siłą roboczą. Natomiast napędem zarządu jest jego przewodniczący. Pierwotnie używano określenia 'prezes Koła', nazwa ta jednak została wymieniona i obecnie prawidłowo stosowane określenie to 'przewodniczący Koła'. Jest to funkcja bardzo odpowiedzialna, jest nie tylko lokomotywą, ale również nadaje charakter Kołu. Pod odpowiednim przewodnictwem KPH rośnie w siłę, zyskuje sobie nowych członków i utrzymuje prawidłowe kontakty z jednostkami harcerskimi z którymi współpracuje. Przez ostatnie 70 lat w Kanadzie powstało i funkcjonowało wiele Kół Przyjaciół Harcerstwa, w związku z czym lista przewodniczących winna wymienienia jest długa!

Wielkie podziękowania należą się wszystkim członkom organizacji OPH, za wysiłek, czas i zdolności, które poświęcają dla dobra swoich szczepów i harcerstwa, często kosztem czasu swoich rodzin. Swoją postawą i pracą aktywnie propagują harcerstwo wśród znajomych i szerszej Polonii, przyczyniając się do jego wzrostu. Nie można tego nie doceniać!

Informacje na temat historii poszczególnych Kół zostały opisane na podstawie dokumentów znajdujących się w archiwum ZHP Kanada, Okólników Przewodniczących ZO, Wici Harcerskich Kanady, historii ZHP w Kanadzie zebranej w programie Okręgowych uroczystości z okazji 100-lecia harcerstwa polskiego oraz na podstawie informacji podanych przez zarządy poszczególnych aktywnych KPH.

W związku z brakiem kompletnych kartotek Kół, w opisach zauważyć można brak konsystencji, luki w datach, brak nazwisk czy też innych informacji, których niestety nie udało się ustalić tworząc to wydanie. Jeśli

istnieją dodatkowe dokumenty, według których można by było wypełnić braki bardzo prosimy o kontakt z Zarządem Okręgu lub Okręgową Kierowniczką OPH.

Ponieważ częściowo opisy zostały stworzone na podstawie relacji obecnych zarządów Kół, każdy z nich jest unikalny często odpowiadający oryginalnemu charakterowi Koła. A chronologicznie, według dat powstania, spisane historie Kół, obrazowo zakreślają historię oraz charakter działalności tych organizacji.

Ponadto wszystkie stopnie podane przy nazwiskach wymienionych osób, zostały zapisane w najwyższym stopniu jakie te osoby kiedykolwiek otrzymały - niekoniecznie posiadanym w czasie sprawowania danej funkcji.

PIOSENKA OPH KANADA

*Jak dobrze musi czuć się rodzic, który w
harcerstwie dziecko ma,
W ZHP czas spędzają młodzi, a ich
rodzice w KPH;*

*Jak dobrze jest mieć ideały, harcerskim
prawom wiernym być,
Uczyńić prostszym świat ten cały,
umiejąc godnie i pięknie żyć.*

*Ref: Hejże hej, hejże ha - niech żyje
Kanada
Hejże hej, hejże he - niech żyje ZHP
Hejże hej, hejże ha - niech żyje Polonia
Niechaj żyje KPH!!*

*Jak dobrze na zebraniu koła - omawiać
szczepów pracy plan,
I jakaś duma bije z czoła - że my to też
harcerski klan;
Jak dobrze nam w weekend lipcowy -
gnać na Kaszuby „karą” swą,
Panie tam klimat taki zdrowy - i na
obozie dzieci są.*

*Ref: Hej że hej...
Jak dobrze chłonać żar ogniska - i słyszeć
ten harcerski śpiew,
Przypatrzyć się wszystkiemu z bliska i
poczuć się jak młody lew;
Jak dobrze, że my też możemy, wspiera
młodzieży naszej kwiat,*

*To co najlepsze dać im chcemy, a przy
tym nam ubywa lat.*

Ref: Hej że hej...

*Jak dobrze, że nam lat ubywa - chociaż
harcerstwo ma sto lat,
Sto lat już przyjaźń trwa prawdziwa,
druh, druhna znaczy siostra, brat.
Jak dobrze, że generał Powell - pokazał
skautom życia smak,
A druh Małkowski nam harcerzom -
wyznaczył jego polski szlak.*

Ref: Hej że hej...

*I ten testament Małkowskiego -
harcerska wiara dobrze zna,
Że musi bronić jej honoru - ten kto
Ojczyznę w sercu ma
Czy to jest syn, córka czy rodzic - cała
harcerska rodzina
Starajmy się starsi i młodzi - niechaj
harcerstwo wiecznie trwa.*

*Ref: Hejże hej, hejże ha - niech żyje
Kanada
Hejże hej, hejże he - niech żyje ZHP
Hejże hej, hejże ha - niech żyje Polonia
Niech harcerstwo wiecznie trwa*

Słowa: Henryk Gadomski dz.h

"HONOROWE" KPH #1 w TORONTO 1952 - 2011

Pierwsze Koło Przyjaciół Harcerstwa w Kanadzie, powstało 3-go listopada 1952 roku w Toronto, z czasem nazywane było ono Honorowym Kołem #1. Pierwsze organizacyjne zebranie Koła odbyło się 3-go listopada 1952 roku. Inicjatorami założenia Koła byli: hm. Zofia i hm. Kazimierz Stohandel, hm. Stefan Czerwiński i inż. W. Wyszkowski. Pierwszym przewodniczącym Koła został inż. Wyszkowski.

Początki pracy Koła Przyjaciół Harcerstwa były bardzo trudne. Główna działalność ogniskuje się na wzbudzeniu zainteresowania rodziców i społeczeństwa polskiego ruchem harcerskim i zdobywaniem nowych członków. W celu naboru członków KPH powołało Komisję Członkowską oraz zorganizowało szereg imprez o charakterze ściśle towarzyskim i propagandowym takich jak "herbatki towarzyskie" dla członków komend harcerskich, działaczy harcerskich, członków KPH i rodziców; podwieczorki harcerskie oraz pikniki, bazy i zabawy dla harcerzy.

W pierwszych latach, główna praca Koła #1 polegała na przekazywaniu

wartości ideowych, historycznych i wpajanie miłości do Boga, Ojczyzny i Bliźnich. Członkami Koła byli przede wszystkim dawni harcerze, dawni działacze Szarych Szeregów, członkowie Armii Krajowej o bogatym doświadczeniu oraz patriotyzmie, pragnący by wspaniała harcerska młodzież przejęła te wartości moralne by one nie zaginęły. Byli to ludzie

oddani harcerstwu całym sercem.

KPH #1 nie tylko pracowało na korzyści swojego Koła, ale również przekazywało znaczną część swoich dochodów Komitetowi Rozbudowy Ośrodków Harcerskich w Barry's Bay. Celem ich pracy było utworzenie funduszu na wyposażenie jednostek harcerskich w Toronto i umożliwienie prowadzenia obozów i kolonii. Wspólnie z Komitetem Rozbudowy Ośrodków Harcerskich organizowało imprezy dochodowe, gdzie zbierano fundusze na rozbudowę stanic na Kaszubach.

KPH #1 utrzymywało kontakt z lokalnym Kongresem Polonii Kanadyjskiej Okręg Toronto, a następnie jako organizacja stało się jego członkiem i brało udział we wszystkich uroczystościach narodowych urządzanych przez KPK jak i zbiórkach np. Pomoc Polsce. Koło również prowadziło przyjacielskie kontakty z Funduszem Wieczystym Milenium, Organizacjami Weteranów oraz Credit Union.

Dzięki pokaźnym wpływom Koło mogło udzielać powstającym jednostkom harcerskim subwencji na materiały do zbiórek, sprzęt obozowy jak i zapomogi dla dzieci na obozy. Jako kolejne wsparcie harcerstwa, przez wiele lat, Koło dofinansowywało młodzież z różnych drużyn i szczepów, która była w potrzebie jadąc na akcje letnie. Ponadto członkowie Koła podczas akcji letnich często pełnili funkcje opiekunek zuchów.

Współpraca KPH #1 z jednostkami harcerskimi zapewniona była przede wszystkim przez obecność i udział w pracach zarządu KPH drużyny hufcowej i druha hufcowego, którzy mieli możliwość stałego informowania o potrzebach swych jednostek, postępach pracy w tych jednostkach oraz brali czynny udział w podejmowaniu decyzji zarządu KPH. Współpraca ta nie ograniczała się jedynie do zebrań zarządu, ale kontynuowana była stałymi i częstymi kontaktami osobistymi i telefonicznymi kierowników pracy harcerskiej z przewodniczącym oraz członkami zarządu KPH. Współpraca ta była bardzo harmonijna zwłaszcza odnośnie do spraw finansowych.

Na zaproszenie Ognia #1 Federacji Kobiet Polskich w Kanadzie, Koło wraz z Ogniem zorganizowało występy młodzieżowe, nazywane Wieczorem Reymontowskim, który był dużym sukcesem wśród Polonii.

We wrześniu 1967 roku, na Zjeździe Okręgu, został zatwierdzony wniosek, mocą którego dotychczasowe Koła Rodzicielskie stały się Kołami Przyjaciół Harcerstwa przy jednostkach którymi się opiekują. Powstał plan, aby delegaci tych Kół tworzyli Obwód, później nazwano tę formację Radą Kół. W czasie pracy nad zorganizowaniem Obwodu, KPH #1 w Toronto praktycznie pełniło jego funkcję. Współpraca zarządu KPH #1 z Kołami Rodzicielskimi była harmonijna i pełna życzliwości. Stan finansowy Koła znacznie się poprawił dzięki intensywnej pracy zarządu, który przy dużym poparciu Kół Rodzicielskich i obu Hufców zorganizował szereg imprez dochodowych.

W 1987 roku istnienie Koła chwilowo zachwiało się i na prośbę

Przewodniczącej ZHP w Kanadzie powstał komitet, którego zadaniem było odnowienie Koła #1. Zwerbowano więc osoby niekoniecznie związane rodzinnie z ruchem harcerskim, ale świadome jego pozytywów. Znaleźli się w tym Kole - między innymi dawni działacze "Szarych Szeregów" słowem ludzie oddani całym sercem harcerstwu.

Nowo ukonstytuowane Koło znacznie rozszerzyło zakres swojego działania: celem było, aby pomóc wszystkim drużynom i szczepom w miarę możliwości i potrzeb. Praca Koła była motywowana bezinteresownym, honorowym działaniem ludzi dobrej woli stąd nazwa Honorowe Koło. W 1988 roku KPH#1 w Toronto zostało zatwierdzone pod nazwą 'Honorowe Koło' przez Naczelnictwo w Anglii. W 1996 roku na Walnym Zebraniu, KPH podjęło decyzję o powrocie do oryginalnej nazwy koła "KPH#1", z wyeliminowaniem słowa "Honorowe".

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH #1 TORONTO/ HONOROWE KPH #1

KPH #1 Toronto

1952 - 1953 - W. Wyszkowski
1953 - 1955 - M. Kamski
1955 - 1957 - Halina Federowicz dz.h.
1957 - 1959 - Władysław Gertler dz.h.
1959 - 1961 - Barbara Malinowska hm.
1961 - 1962 - K. Żmuda
1962 - 1963 - J. Porczyński
1963 - 1964 - J. Polubiec
1964 - 1965 - Z. Kostanecka
1967 - 1969 - Irena Federowicz dz.h.

1969 - 1970 - Stanisław Lewicki dz.h.
1970 - 1972 - Stefania Zwołakowska dz.h.
1974 - 1986 - Wanda Gałuszka dz.h.
1986 - 1987 - Grażyna Gostkowska

Honorowe KPH #1

1987 - 1993 - Halina Kwiatkowska dz.h.
1994 - 1996 - Regina Wanda Truksa

KPH #1 Toronto

1996 - 1997 - Regina Wanda Truksa
1997 - 2001 - Tomasz Januszewski dz.h.

Honorowe KPH #1

2001 - 2011 - Halina Kwiatkowska dz.h.

Działalność Koła Przyjaciół #1 była doceniana nie tylko wśród środowiska harcerskiego czy też polonijnego, była ona również zauważona i doceniona jako wybitny wkład w życie Kanady.

Przez pierwszą dekadę lat 2000-nych KPH #1 kontynuowało pracę wspierającą organizacje i młodzież harcerską. Wieloletnia działalność zakończyła się zawieszeniem Koła w roku 2011-tym.

KPH ST. CATHARINES 1952 -1957 / 1974-1997

Po raz pierwszy KPH w St. Catharines powstało 23-go listopada 1952 roku z inicjatywy Franciszki Grodeckiej, a pierwszym przewodniczącym został Józef Uszakiewicz. Koło opiekowało się 4 D.H. St. Catharines oraz 7 D.H. w Niagara Falls. Podczas istnienia do głównych akcji Koła należały:

- Założenie sklepu towarów na wysyłkę do Polski;
- Urządzanie zabaw tanecznych;
- Dnia 21 marca 1953 roku założenie Szkoły Polskiej w Niagara Falls, z

myślą późniejszego stworzenia gromad i drużyn spośród dziatwy szkolnej. Członkowie KPH byli nauczycielami w tejże szkole;

- Wyświetlanie filmów polskich dla Polonii, gdzie podczas przerw sprzedawano napoje i słodycze. Dochody z wyświetlania filmów częściowo przekazano na Inwalidów Wojennych, reszta dochodów szła na rzecz harcerstwa, a to na obozy letnie, mundury harcerskie, transporty harcerzy do Barry's Bay, transporty na odprawy, subwencje dla Hufca Karpaty oraz herbatki na kominkach.

We wszystkich przedsięwzięciach Koło postępowało zgodnie i ofiarnie. Koło urządzało również coroczne Opłatki i Święcone, Świętego Mikołaja dla dzieci, zabawy ogrodowe, pikniki. Koło Przyjaciół Harcerstwa może poszczycić się dużymi sukcesami w pomocy dla rozwoju harcerstwa na Niagara Peninsula.

W roku 1957 istnienie Koła zostało zawieszone.

Działalność Koła ponownie rozpoczęła się 24 kwietnia 1974 roku. Pod opieką Koła znajdowały się wtedy 4-ta Drużyna Harcerzy, gromada zuchów chłopców Gieremki i drużyna zuchów dziewcząt Gwiazdki oraz Drużyna Harcererek Wierna Rzeka. Pod koniec lat osiemdziesiątych Koło opiekowało się całym Szczepem Kujawy i Szczepem Pomorze. Praca Koła polegała przede wszystkim na organizowaniu imprez dochodowych, z których dochody przeznaczone były na pokrywanie kosztów wyjazdu młodzieży na obozy, zloty, kominki i kursy szkoleniowe. Wielkie starania były położone na to, aby na każdy kurs lub odprawę szkoleniową pojechało jak najwięcej młodych liderów jednostek, którymi Koło się

opiekowało.

Do głównych i tradycyjnych imprez i wysiłków Koła należał Oplątek KPH wraz z instruktorami i całą młodzieżą harcerską; śniadanie z wystawą prac harcerskich dla Polonii, sprzedaż ciast oraz wieczorki towarzyskie z występami i kolędowanie. KPH pomagało również organizować coroczny kominek, na którym gościli harcerze i harcerki z Hamilton, Burlington i Oshawa. Organizowano również 'Podwieczorki przy mikrofonie' oraz 'śniadanie harcerskie' i sprzedaż wypieków domowych.

Zarząd Koła współpracował z polonijnymi organizacjami a przede wszystkim z Royal Canadian Legion Placówka 418, z Kręgiem Staroharcerskim Kraków i Stowarzyszeniem Kombatantów Koło 27, SPK koło 27, oraz z Parafią Matki Boskiej Nieustającej Pomocy.

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH ST. CATHARINES

1952 - Józef Uszakiewicz

? - Franciszek Scholl dz.h.

? - Marcin Konopka

? - Marian Mołędzki

1974 - 1979 - Edmund Charliński dz.h.

1979 - 1988 - Sabina Głowacka

1988 - 1989 - Mira Ananicz

1992 - 1993 - Waldemar Zarzycki

1993 - 1994 - Grażyna Kosturek

1995 - 1997 - Bogusław Choina

1997 - 1997 - Elżbieta Kamiński

KPH MONTREAL 1953 - 1962 / obecnie nie należy do organizacji ZHP

Pełne zapału, choć jeszcze nieskoordynowane początki organizowania się jednostek harcerskich trafiły na pomoc powstającej właśnie w tym czasie rzutkiej i sprężystej działającej organizacji Koła A.K. oraz ludzi z ówczesnego Zarządu Kongresu Polonii Kanadyjskiej. Okazali oni pełne zrozumienie dla tego szlachetnego ruchu młodzieżowego. Grono ludzi wywodzące się z tych organizacji to nieoficjalny komitet organizacyjny w przyszłości mającego powstać Koła Przyjaciół Harcerstwa. W oparciu o te jednostki dochodzi w lecie roku 1951 do stworzenia pierwszego letniego obozu harcerskiego na farmie państwa Zamoyskich. W roku 1952 F. Gryszówka, który w międzyczasie zakończył kadencję prezesa KPK, oddał bezpłatnie do dyspozycji harcerstwa swą prywatną posiadłość 'North' gdzie zorganizowano obóz z udziałem drużyn z Montrealu, Toronto i Ottawy.

Po wielu próbach, w 1953 roku dochodzi do pierwszego walnego zebrania, które wyłania zarząd KPH z przewodniczącym T. Bielobratkiem.

W latach 1954/55 KPH zakupuje 109 akrową farmę, którą przysposabia do warunków życia obozu harcerskiego, oraz obozu dla starszych zwanego "starówką". W roku 1956 KPH uzyskuje statut prowincjonalny w

Quebec pod nazwą 'Friends of Canadian Polish Youth Inc'.

Dzięki pomocy społeczeństwa powstaje pierwszy budynek dla zuchów. Kolejne lata przynoszą ustabilizowanie już dotychczasowych osiągnięć oraz wzniesienie drugiego budynku dla zuchów dziewczynek, kuchni i olbrzymiej jadalni. Ośrodek nazwano "Gniezno". Jedną z kontrybucji na budowę ośrodka, którą warto wspomnieć jest dofinansowanie przekazane przez jednostkę byłych członków podziemnej Armii Krajowej (AK)

Początek lat 60-tych to nasilenie mobilizacji nowych członków, okres kłopotów sąsiedzkich ośrodka i odcięcie terenu od jeziora. W związku z tym rozpoczęcie zwiększonej działalności KPH w okresie zimowym i organizowanie polskiej rewii z udziałem sił zawodowych oraz nowych talentów wśród młodzieży.

Po 22 latach młodzieżowego praktykowania swojego szkolenia obozowego, w 1978 roku, zdecydowano sprzedać ośrodek. Środki, które pozostały po opłaceniu kosztów zostały ulokowane na funduszu KPH w Polskiej Fundacji Kulturalnej, z zastrzeżeniem, że odsetki z tej sumy będą co roku przeznaczone na działalność ZHP w Montrealu.

Skromna, ale stała podstawa finansowa zapewniała regulowanie koniecznych wydatków, kosztów szkoleń, zakup sprzętu, wynajem pomieszczeń na zbiórki, transport i tym podobne. W międzyczasie hufce jak i KPH starały się zdobywać dodatkowe fundusze poprzez organizowanie imprez dochodowych.

Przez ostatnie wiele lat w Montrealu, przy hufcach harcerzy 'Orlęta' oraz harcerzek 'Ogniwo', działa organizacja nazywająca się Kołem Przyjaciół Harcerstwa, zarejestrowanym w prowincji Quebec jako oddzielny podmiot prawny "Friends of Polish Canadian Youth Inc.", aczkolwiek po wielu próbach Zarządu Okręgu, nie wyraziła ona zgody na rejestrację w ZO w związku z czym, oficjalnie nie należy do ZHP.

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH MONTREAL

1953 - 1954 - T. Białobratek
1954 - 1956 - Antoni Smolibowski
1956 - 1957 - Jerzy Terajewicz
1957 - 1958 - Antoni Szyling
1960 - 1961 - Wiesław Skowronski
1961 - 1962 - Józef Smykowski
1962 - 1963 - E. Petecki
1970 - 1971 - P. Kopczyński
1971 - 1972 - K. Milej hm.

1972 - 1973 -T. Kus/R. Urbanczyk
1973 - 1974 - Dr. A Gutkowski hm.
1974 - 1975 - Zbigniew Wiśniowski
1975 - 1976 - ?.Kilian
1976 - 1976 - Tadeusz Krępeć
1976 - 1980 - Ryszard Jakimowicz
1976 - 1977 - Z.L. Szeliski
1984 - 1985 - Janina Jakimik hm.
1994 - 1995 - Andrzej Wasik
1986 - 2000 - Ewa Zadarnowska

KPH HAMILTON 1953-obecnie

Harcerstwo polskie w Hamilton ma swoje początki w latach trzydziestych minionego stulecia i zawsze było wspierane moralnie i finansowo przez Polonię. Pracę harcerską przerwała II Wojna Światowa. O odrodzeniu ruchu harcerskiego i jednocześnie Koła Przyjaciół Harcerstwa możemy mówić, kiedy w 1953 roku panie: dr. Halina Mironowicz, Danuta Piotrowska i Maria Rudnicka, z sekcji SPK Nr 23 podjęły się wyzwania i przeprowadziły wśród rodziców akcję informacyjną na temat harcerstwa, jednocześnie prosząc o pomoc instruktorską władze harcerskie w Toronto. Do Hamilton przyjechali harcmistrzowie Zofia i Kazimierz Stohandel. I tak powstały pierwsze zastępy chłopców i dziewcząt. Pionierem harcerstwa w Hamilton jest żołnierz-weteran, były harcerz Płk Leon Kolbuszewski, jak również Tomasz Kasprzyk, były żołnierz, lotnik, który służył w dywizjonach 300, 305 i 309.

W starszych dokumentach znajdujemy informację, że w harcerskich kręgach Hamilton działała orkiestra, złożona z harcerek i harcerzy, prowadzona przez rodziców z KPH. Orkiestra grała na uroczystościach polonijnych, bankietach, uroczystościach kościelnych.

W 1986 roku KPH Hamilton bierze w dzierżawę teren na

Kaszubach, gdzie do tej pory hufiec Pieniny gości coroczny obóz dla harcerzy z południowej części Ontario: Windsor, London, Kitchener- Waterloo, Hamilton, St. Catherine's, jak również biwaki na Święto Dziękczynienia. Teren na Kaszubach i opieka nad nim spoczywa w głównej mierze na KPH Hamilton. Znajdują się tam dwa domki letniskowe i budynek na przechowanie wodnego sprzętu harcerskiego.

W początkach lat 90 rodzice z Koła

Hamilton czynnie brali udział w przygotowaniu nowego terenu obozowania dla harcerek, przy terenie Bucze – wykarczowane są drzewa, postawiona zostaje kuchnia i jadalnia obecnego terenu obozu II – regionu Niagara. Rodzice z Koła Hamilton wykonali również wiele prac by poprawić warunki na kolonii Bucze.

W latach, kiedy Hamilton gości turnieje harcerskich rozgrywek siatkówki z okazji obchodów dnia Myśli Braterskiej, KPH Hamilton, w ramach akcji Rady Kół, przygotowuje posiłki dla ok 450 harcerek i harcerzy z całego Ontario, które serwowane są przez zaprzyjaźnione Koła.

Głośnym echem w historii KPH i Polonii odbił się Reunion Bankiet, czyli spotkanie 3 pokoleń, przygotowany w 2001 r. Przez KPH Hamilton oraz szczepy Wisła i Dunajec.

Szczególne uznanie należy się 2 pielęgniarkom z KPH Hamilton, które łącznie przez ponad 20 lat co roku obsługiwały z pełnym poświęceniem

szpitalik przy kolonii Bucze, pomagając nie tylko zuchom, ale harcerkom i harcerzom podczas każdej akcji letniej.

Członkowie KPH Hamilton są laureatami corocznych 'Ontario Volunteer service Awards'.

Wśród korespondencji KPH Hamilton widać bliską współpracę z młodzieżowym zespołem tanecznym Polonez, Federacją Polek w Kanadzie, Polską szkołą Orląt Lwowskich w Hamilton, Royal Canadian Legion, Gr II Związku Polaków w Kanadzie. KPH przynależy do Kongresu Polonii Kanadyjskiej i przedstawiciele Kongresu zawsze goszczą na bankietach harcerskich jak również przedstawiciel KPH czynnie uczestniczy w zebraniach KPK.

Do corocznych prac KPH zalicza się bankiet, wspólne pieczenie pączków oraz sprzedaż pierogów i ciast w kawiarence przykościelnej. Koło pomaga organizować i sprzedawać palmy w Niedzielę Palmową. Ustawia młodzieżowy ołtarz na święto Bożego Ciała. Przygotowuje coroczne harcerskie - mikołajkowe paczki.

Dochody z wszystkich przedsięwzięć pokrywają dopłaty do harcerskich kursów szkoleniowych, obozów, światowych zlotów młodzieży, biwaków lub wycieczek, jak również poczęstunków z okazji Mikołajek czy podczas zimowych zbiórek na lodowisku.

W celu zacieśnienia kontaktów między członkami koła, KPH Hamilton

'bawi się' wspólnie. Dla przykładu, w latach 2017-2019 można było podziwiać rodziców występujących w Jasełkach pod kierownictwem Barbary Krakowskiej, gdzie publicznością była młodzież harcerska.

Tradycją w Hamilton są pikniki i biwaki rodzinne, młodzieży harcerskiej i

rodziców. Ostatni taki biwak odbył się w pierwszy weekend września 2022 roku, a do udziału w nim zostały zaproszone rodziny z KPH Windsor oraz KPH Kitchener-Waterloo.

W historycznych zapiskach koła można również znaleźć wzmianki o pieczeniu świniaka na farmie u państwa Kopańskich, czy zimowy kulig i ognisko na zakończenie roku u państwa Pona.

Praca w KPH to kreatywność i bezinteresowne poświęcenie swojego czasu by przyszłe pokolenia mogły się cieszyć historią i teraźniejszością ZHP. Lista przewodniczących KPH którzy piastowali ten urząd od roku 1954 jest długa, ale wszyscy wiemy, że KPH to sztab rodzin pracujących razem "ramię w ramię".

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH HAMILTON

1954 - 1955 - Halina Mironowicz
1959 - 1959 - L. Kolbuszewski plk.
1959 - 1960 - Kazik Ambroziewicz dz.h.
1960 - 1961 - Stanisław Karuski
1961 - 1962 - W. Stępień
1962 - 1967 - Kazik Ambroziewicz dz.h.
1967 - 1970 - J. Piotrowski
1970 - 1971 - Kazik Ambroziewicz dz.h.
1971 - 1974 - Jan Latoszek
1974 - 1984 - Józef Gut dz.h.
1984 - 1986 - Józef Hołody

1986 - 1987 - Paweł Boruta
1987 - 1989 - Mieczysław Kozbur
1989 - 1992 - Halina Boruta
1992 - 1998 - Roman Sondej dz.h.
1998 - 2007 - Bogusława Międzybrodzka dz.h.
2007 - 2008 - Jerzy Kwaśnik dz.h.
2008 - 2012 - Bożena Jabłoński dz.h.
2012 - 2015 - Małgorzata Jaworska-Sawin
2015 - 2019 - Agnieszka Pona
2019 - 2022 - Robert Siemianowski
2022 - obecnie - Agnieszka Pona

KPH WINDSOR 1954-1957 / 2015-obecnie

Zarząd KPH Windsor został powołany podczas zebrania rodziców młodzieży harcerskiej 23 marca 1954 roku. Celem KPH w Windsor tak jak innych miejscowościach było zbieranie funduszy drogą składek miesięcznych członków na obozy letnie harcerzy. W początkowych latach istnienia KPH w celach dochodowych koło organizowało zabawy z obiadem i loterią oraz 'wieczorki przy mikrofonie'. Innymi sposobami zbierania funduszy były imprezy dochodowe takie jak zbieranie makulatury oraz butelek.

Członkowie Zarządu oraz członkowie koła pomagali w akcjach letnich jako kadra, opiekunowie, jak i również w organizowaniu transportu. Wysyłali również swoich członków do pomocy w budowie stanic w Barry's Bay na Kaszubach. KPH urządzało kominki oraz Mikołaja dla młodzieży harcerskiej.

Dzięki temu, że ks. dr L. Kociszewski był założycielem miejscowej gromady harcerskiej oraz inicjatorem założenia KPH Windsor, koło miało

doskonałą współpracę z Parafią.

W związku z brakiem osób chętnych do prowadzenia zarządu Koła, na zebraniu 11 listopada 1957 roku zapadła uchwała rozwiązania się Koła. Jednostki harcerskie również zostały zawieszone po jakimś czasie.

W 2010 roku, 5-ta Drużyna harcerzy w Windsor została reaktywowana przez druha Cezarego Dobosza i druhnę Kasię Dobosz, którzy do tej pory byli blisko związani z harcerstwem w Mississauga. W 2014 roku swą działalność rozpoczęła gromada zuchów, natomiast w 2015 roku powstała drużyna harcerek.

W związku z odnowa jednostek harcerskich, w 2014 roku Koło Przyjaciół Windsor odnowiło swoją działalność. Obecnie KPH Windsor wspomaga następujące jednostki harcerskie: drużyna harcerek - Lilie, gromada zuchów - Biedronki, 5 ta Drużyna Harcerzy oraz gromada zuchowa Wilki. Beata Jaśniewicz została wybrana przewodniczącą Koła i sprawuje tę funkcję do dziś. Celem KPH Windsor jest propagowanie harcerstwa, a także gromadzenie funduszy i udzielanie pomocy finansowej, moralnej i fizycznej harcerstwu w Windsor. Współpraca z innymi KPH i jednostkami harcerskimi jest bardzo ważną częścią pracy Koła.

KPH Windsor osiąga swoje cele i założenia poprzez organizowanie wszelkiego rodzaju imprez o charakterze zwyczajowym, historycznym, tradycyjnym, religijnym, narodowym, zarobkowym i okolicznościowym. Niektóre z lokalnych inicjatyw to ognisko harcerskie na Polskiej Plaży w Colchester, kominek świąteczny z wizytą Świętego Mikołaja, sprzedaż sianka pod obrus Wigilijny, sprzedaż domowych wypieków w naszym Kościele Świętej Trójcy, sprzedaż gołąbków. Jednym z głównych dochodów KPH jest udział w programie "BINGO", które pozwala pokryć większość potrzeb jednostek harcerskich pod opieką tego Koła.

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH WINDSOR

1954 - 1954 - Adam Gruda

1954 - 1955 - Zofia Sadłowska

1955 - 1956 - ?. Krasinski

1956 - 1958 - Maria Chodorowicz

1958 - 1959 - Teresa Giera

1959 - 1960 - Z. Armata

1960 - koło zostało zawieszone

2014 - obecnie - Beata Jasniewicz

KPH WELLAND 1955-2000

Koło zostało założone przy 8 Drużynie Harcerskiej S. Żółkiewskiego i żeńskiej Drużynie Beskidy w 1955 roku. Natomiast oficjalna rejestracja Koła odbyła się 26 kwietnia 1956 roku. Wiedząc, że wspieranie harcerstwa było wspieraniem ruchu, który pomaga wychować dobrych obywateli polsko- kanadyjskich, KPH Welland zawsze było gotowe nieść pomoc dla harcerstwa: finansową, fizyczną czy też moralną. Koło współpracowało z lokalnymi organizacjami takimi jak Placówka Weteranów - Royal Canadian

Legion, Stowarzyszenie Polaków oraz Koło Polaków oraz Koło Pomocy Pań przy Placówce Weteranów. Główne akcje przeprowadzane przez Koło to 'doroczny piknik' oraz 'wolne datki za życzenia' przed Świętami Bożego

Narodzenia. W celach dochodowych Koło również organizowało 'garage sale', oraz posiłek po mszy świętej i sprzedaż ciast. Koło brało udział i pomagało w organizowaniu uroczystości takich jak: 3 Maja, w imprezach związanych z Niedzielą Palmową i Wielkanocą, Dniem Matki, Dniem Kobiet, Kolędowanie oraz związanymi z zakończeniem roku harcerskiego.

KPH dofinansowywało wyjazdy na obozy i biwaki oraz szkolenia. Finansowało sprzęt do użytku harcerskiego jak namioty. Koło fundowało i organizowało potrzebny transport.

W lutym 2000 roku, podczas zebrania KPH Welland, po 45 latach działalności, została podjęta decyzja o zamknięciu Koła.

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH WELLAND

1956 - 1957 - S. Dzierba

1957 - 1962 - Jan Wołek

1962 - 1969 - Michał Smutnicki dz.h.

1970 - 1972 - Edward Bogucki

1972 - 1974 - Władysław Kaczmarek

1974 - 1976 - R. Ręczyński

1981 - 1990 - H.O. Edward Siwek

1994 - 1995 - Jolanta Fanfara

1995 - 1998 - Józef Świercz

1998 - 2000 - Elżbieta Maluśka

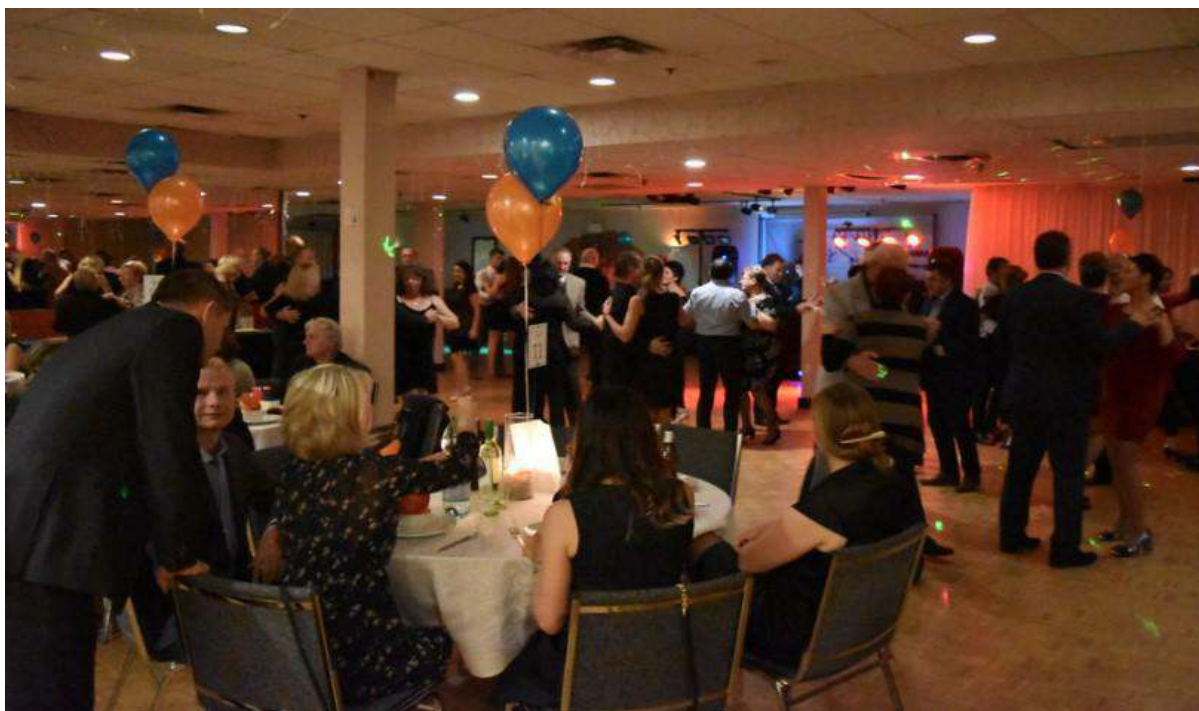
KPH BAŁTYK 1959-2001 / 2005-2021

Koło Rodzicielskie Bałtyk powstało z inicjatywy komendy Szczepu Wodnego, w osobach druhow hm. Bolesława Hładkiego, hm. Marka Jagły i Longina Pawłowskiego. Na zebraniu organizacyjnym Koła uznano za konieczność ścisłą współpracę komendy szczepu z rodzicami. Ustalono, że celem istnienia tego koła rodzicielskiego jest pomoc moralna i materialna dla szczepu wodnego, a rozwój tej pięknej jednostki harcerskiej uznano za bardzo ważny dla dobra młodzieży harcerskiej. Do zarządu Koła powołano: jako przewodniczącego - Jerzego Woyzbuna.

Do imprez organizowanych na samym początku działalności KPH, jeszcze jako Koło Rodzicielskie, należy wymienić "Bigos na Wesoło" "Zabawa pod Jeleniem" w Barry's Bay w czasie akcji letniej oraz "Grzybobranie". Dochód z tych imprez oraz z dobrowolnych datków rodziców przeznaczono na zakup sprzętu dla szczepu wodnego i pomoc w zorganizowaniu obozu letniego w Barry's Bay.

Podczas tego obozu Koło zapewniało opiekę oraz wyżywienie harcerzy. Podkreślić należy pełną harmonii i przyjaźni współpracę komendy szczepu z Kołem Rodzicielskim oraz zrozumienie rodziców dla potrzeb szczepu i czynnie okazaną ofiarność.

Przez wiele lat rodzice chłopców Szczepu Bałtyk starali się zapewnić odpowiedni sprzęt oraz dofinansowywali żagłówki dla tej wodnej drużyny. Dzięki temu Szczep Bałtyk miał w swoim posiadaniu 8 żagłówek, 10 canoes, 3 silniki i wiele narzędzi żeglarskich. Gdy 19 listopada 2004 roku,

spalił się "Boathouse" na Stacji Szczepu Bałtyk, wraz z dymem poszła 50 letnia historia szczepu oraz cały sprzęt żeglarski, jak również i łódki. Poniesione straty sięgnęły tysięcy dolarów. Choć pamiątek historycznych nie udało się ocalić, to KPH ramię w ramię z harcerzami ze szczepu przeprowadziło wielką zbiórkę funduszy na odbudowę "serca" wodnego szczepu. Na pierwszą zabawę dochodową na ten cel, która odbyła się na Kaszubach przybyło ponad 300 osób. Jak pierwsza tak i każda kolejna akcja zbiórkowa powiodła się sukcesem. Wspólnymi siłami harcerzy z Bałtyku i KPH Bałtyk, z wielkim wsparciem całej organizacji harcerskiej i społeczeństwa polskiego udało się odbudować wieloletni dorobek szczepu. Organizowanie dochodowych zabaw harcerskich zawsze wspierało fundusze KPH. W 2010 roku KPH Bałtyk zorganizowało nawet 2 zabawy: Walentynkową i Andrzejkową, z których dochodów zostały pokryte koszty wyjazdu harcerzy na obóz letni oraz harcerzy biorących udział w zlocie ZHP w Polsce.

Koło przygotowywało poczęstunek na rozpoczęcie i zakończenie roku harcerskiego, kupowało pączki na Tłusty Czwartek oraz pizzę na Dzień Dziecka. Tradycją stał się już wspólny udział KPH Bałtyk ze Szczepem Bałtyk w obchodach Katyńskich, 3-go Maja, Bożego Ciała czy też Dnia Niepodległości. W czasie Bożego Ciała członkowie KPH Bałtyk wspierali ustawienie ołtarza należącego do Szczepu Szarotki. Co roku rodzice z KPH pomagali w zakupie, wiązaniu oraz później w sprzedaży bazi na Niedzielę Palmową. Obchodzono Mikołajki, gdzie czasami zamiast tradycyjnych prezentów, KPH fundowało dzieciom ze szczepu np. wejściówki do kina czy

też wspólne wyjście na Laser Quest. W rolę tradycyjnego Mikołaja -

Biskupa wcielał się nieraz przewodniczący Koła. Dodatkową atrakcją dla szczerpu były organizowane i wspierane przez KPH Bałtyk wyjazdy na narty do Blue Mountain czy też kulig na farmie w Bolton.

KPH Bałtyk dofinansowywał kursy i szkolenia harcerskie, dokładał się do sprzętu niezbędnego dla harcerzy, takiego jak werble czy złoty gwóźdź do sztandaru.

Przed akcjami letnimi organizowano wyjazdy na stancie Bałtyk w celu przygotowania terenu przed obozem. Prace polegały na uprzątnięciu terenu i kuchni, wywózce śmieci, oraz w razie potrzeby przeprowadzano remonty i rozbudowę stancji. Natomiast podczas akcji letnich członkowie Koła pomagali harcerzom w kuchni a rodzice czasami pełnili funkcje opiekunów.

KPH Bałtyk poprzez coroczne datki wspierało również redakcje czasopisma „Wici Harcerskie Kanady”.

W 2021 roku, tuż po rozwiązaniu 13-tej Drużyny Harcerskiej Bałtyk w Toronto oraz w świetle istnienia KPH Brampton, które wspomaga istniejące jednostki Szczerpu Bałtyk w Brampton, zarząd KPH Bałtyk podjął decyzję o rozwiązaniu Koła.

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH BAŁTYK

Koło Rodzicielskie Bałtyk

1959 - 1963 - Jerzy Woyzbun dz.h.

1963 - 1964 - Zbigniew Czudec dz.h.

KPH Bałtyk

1969 - 1970 - Rafał Stanchły dz.h.

1973 - 1974 - Władysław Kwiatkowski

1974 - 1977 - T. Januszewski dz.h.

1977 - 1978 - B. Skomra

1978 - 1980 - Ryszard Kratz

1981 - 1982 - Tadeusz Czubak hm.

1982 - 1984 - Henryk Łopiński dz.h.

1984 - 1985 - hm. Jan Zdzisław Gola

1986 - 1987 - Henryk Raba

1985 - 1986 - Jan (Jacek) Bartosik

1987 - 1988 - Jan Bartosik

1988 - 1989 - K. Suska

1989 - 1992 - Z. Andziak

1992 - 1994 - Jacek Tokarski

1995 - 1996 - Leszek Gozdek

1996 - 1997 - Joanna Wręczycka-Szlachcic

1997 - 1998 - Aleksandra Jakubowska

1998 - 2001 - Bartłomiej Habrowski, pwd.

2001 - działalność koła została zawieszona

2005 - 2008 - Marek Urbaniak dz.h.

2008 - 2013 - Janusz Knap dz.h.

2013 - 2015 - Beata Janiec dz.h.

2015 - 2017 - Krzysztof Cisek

2017 - 2021 - Mirek Ostrowski dz.h.

KOŁO RODZICIELSKIE PRZY 1-szej D. H. 1960-1964

Z inicjatywy drużynowego 1-szej Drużyny Harcerskiej druha hm. B. Kuczewskiego, w dniu 15 maja 1960, zostało zwołane informacyjne zebranie rodziców, których dzieci należały do tej drużyny. Wskutek apelu drużynowego o uformowanie zarządu, który miałby podjąć się akcji zebrania funduszy na zakup namiotów i sprzętu sportowego dla drużyny, stworzono tymczasowy Zarząd z M. Malczewskim - pierwszym przewodniczącym Koła.

W bardzo szybkim czasie zebrano fundusze wśród rodziców i zakupiono namioty, apteczkę polową, sprzęt sportowy oraz planowano zakup łódek i kajaków.

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KOŁA RODZICIELSKIEGO PRZY D.H. #1

1960 - 1962 - M. Malczewski dz.h.

1962 - 1963 - J. Milisiewicz

1963 - 1964 - Wanda Gałuszka dz.h.

KPH OSHAWA 1960-obecnie

Harcerstwo w Oshawie założone zostało 24 kwietnia 1960 roku. Powstały wtedy pierwsze jednostki harcerek i harcerzy: Drużyna Harcerek „Iskry” im. Marii Curie Skłodowskiej oraz 14-ta Drużyna Harcerzy im. Gen. Władysława Sikorskiego. Wkrótce potem powstaje Gromada Zuchów „Płomyki” (żeńską) oraz Gromada Zuchów „Leśne Zuchy” (męską).

Koło Przyjaciół Harcerstwa Oshawa zaczęło działać w tym samym czasie.

Pierwszym Przewodniczącym w latach 1960–1962 zostaje wybrany działacz harcerski Bernard Kaczmarek, żołnierz września i obrońca Warszawy w 1939 roku. Druh Bernard był cenionym działaczem polonijnym i podporą komitetu budowy kościoła św. Jadwigi w Oshawie. Od samego początku KPH aktywnie wspiera jednostki harcerskie w Oshawie. Już w lecie 1960 roku Oshawa uczestniczy w pierwszym obozie na Kaszubach. Po pierwszym roku działalności ZHP w Oshawie liczy około 100 członków i z czasem powstaje szczepek harcerzek Mazowsze i harcerzy Polanie. KPH Oshawa wspomaga dwa szczepy: Mazowsze i Polanie, i działa głównie na terenie Durham Region i Peterborough County (Oshawa, Whitby, Bowmanville/Clarington). Koło Przyjaciół Harcerstwa propaguje harcerstwo, udziela pomocy organizacyjnej, moralnej, fizycznej i finansowej oraz gromadzi fundusze na rzecz jednostek którymi się opiekuje. Przez ponad 60 lat nieprzerwanej działalności KPH Oshawa stworzyło wiele regularnych form pracy, które weszły na stałe do kalendarza imprez polonijnych w Oshawie. Dodawane są też nowe akcje i pomysły na gromadzenie funduszy dla szczepów.

Regularne akcje przeprowadzane przez KPH Oshawa to między innymi:

- Bigos Harcerski - Tradycyjnie od wielu lat organizowana, główna impreza dochodowa Koła, która cieszy się dużą popularnością wśród Polonii w Oshawie. Początków Bigosu Harcerskiego można doszukać się na kominkach i śniadaniach harcerskich organizowanych w 1961 roku. W „Bigos” zaangażowane jest bardzo dużo osób. KPH i rodzice gotują obiad, w tym bigos, pieką ciasta, przygotowują salę. Szczepy przygotowują część artystyczną, prezentację harcerzek, harcerzy, zuchów i skrzatów. Goście mają dobry obiad, bawią się przy piosenkach harcerskich i uczestniczą w loterii. Receptura i składniki bigosu jest bardzo ważna i sprawdzona od lat, przekazywana z pokolenia na pokolenie. Została ona nawet zapisana w protokołach z zebrań Zarządu KPH w kwietniu 1988 roku.
- Kolędowanie - Co roku harcerze, harcerki i KPH organizuje kolędowanie wśród Polonii Oshawy i okolic. Rodzice harcerzy i harcerzek biorących udział w tej imprezie zapewniają transport i opiekę nad dziećmi. Tradycja ta również trwa od kilkadziesiąt lat.
- Kominki Zuchowe i Skrzatowe - Organizowane są co roku przez Hufce Ontaryjskie na przemian w różnych miastach. Co kilka lat odbywają się w Oshawie. Pierwsze opisane w harcerskim piśmie „Wici” „Święto Zuchowe” (a.k.a. Kominek Zuchowy) w Oshawie odbyło się 5-go kwietnia 1970 roku, ale już wcześniej KPH Oshawa było wielokrotnie gospodarzem tej imprezy dla wszystkich gromad żeńskich i męskich z Ontario. Ostatni kominek w Oshawie odbył się w marcu 2020 roku, na który członkowie KPH przygotowali przepiękne dekoracje wprowadzające skrzaty i zuchy w prawdziwie bajkową krainę.

Inne regularne akcje zarobkowe to wyrób i sprzedaż pierogów, wypiek i sprzedaż ciast oraz kawiarenki, 'Pancake Program' podczas 'Purple Woods Conservation Area Maple Syrup Festival', sprzedaż sianka na stół Wigilijny czy sprzedaż Palm Wielkanocnych.

Inne ciekawostki i fakty z historii KPH Oshawa to na przykład: poświęcenie

sztandaru 14-tej D.H. im. Gen. Władysława Sikorskiego, współfinansowanego przez KPH, które odbyło się 28 kwietnia 1963 roku. W 1967 roku harcerstwo w Oshawie funduje ogromny drewniany krzyż, który został ustawiony przed kościołem św. Jadwigi w Oshawie. Jesienią 1970 roku KPH Oshawa tworzy fundusz stypendialny dla studentów

szkół wyższych i już w styczniu 1971 roku KPH Oshawa przyznaje pierwsze dwa stypendia.

W dniach 5-6 listopada 1988 roku koło pomaga w organizacji Walnego Zjazdu ZHP Kanada, w Domu Polskim Oshawskiej Gminy Związku Narodowego Polskiego. Natomiast 10 lipca 1994 koło wzięło udział w poświęceniu kamienia węgielnego pomnika Szarych Szeregów na Ontaryjskich Kaszubach.

KPH Oshawa bardzo aktywnie organizowało zbiórki pieniędzy na budowę pomnika Szarych Szeregów w poprzednim roku. KPH Oshawa przekazało największą kwotę ze wszystkich organizacji. Jak informują „Wici” w numerze 153 z Listopada 1994: *„Na osobne podziękowanie zasłużyło KPH Oshawa, którego inicjatywa i akcja zbiórkowa dała tak wspaniały rezultat.”* W czerwcu 1999 odbyła się parada z okazji „Fiesta week” w Oshawie. KPH przygotowało platformę na paradę i wygrało nagrodę Burmistrza Oshawy - \$200. Pieniądze zostały przekazane na potrzeby szczepów Mazowsze i Polanie.

26 lutego 2017 roku to poświęcenie sztandaru szczepu Mazowsze i poświęcenie odnowionego sztandaru 14. DH im. Gen Władysława Sikorskiego (Szczep Polanie). KPH Oshawa w całości ufundowało

odnowiony sztandar szczepu Polanie, ufundowało też gwóźdź do sztandaru szczepu Mazowsze oraz zorganizowało wykonanie obydwóch sztandarów w

Polsce.

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH OSHAWA

1960 - 1962 - Bernard Kaczmarek dz.h.
1962 - 1963 - Antoni Szczepański dz.h.
1965 - 1966 - Władysław Reczulski
1968 - 1969 - Stanisław Lasek
1970 - 1972 - Michał Malarz
1972 - 1973 - Antoni Kowal
1974 - 1975 - Ksawery Gorzkowski
1976 - 1979 - Antoni Szczepański dz.h.

1980 - 1981 - Edward Kustra
1981 - 1984 - Andrzej Łapiński
1984 - 1985 - Elżbieta Kozak
1985 - 1988 - Anna Martynek
1988 - 1992 - Teresa Dzięgiel hm
1992 - 1997 - Barbara Słomińska
1997 - 2017 - Monika Sitarz - Biernat
2017 - obecnie Andrzej Nowak

KPH EDMONTON 1962 - 1991/ obecnie nie należy do organizacji ZHP

8 lat po powstaniu jednostek harcerskich w Edmonton - 4 listopada 1962 roku przy Hufcu Harcerzy "Młody Bor" i Hufcu Harcerzy 'Pomorze' zostało

założone Koło Przyjaciół Harcerstwa Edmonton. Inicjatorem KPH był hm. Lechosław Gruszczyński, on również zagaił pierwsze entuzjastyczne spotkanie rodziców, na którym to wszyscy obecni zapisali się na członków KPH. *"Większość zebranych praktycznie od razu wpłaciło składkę członkowską i niemal natychmiast młodzież odczuła zaplecze moralne i finansowe grona ludzi pracujących wyłącznie dla jej dobra. Zarząd pod kierownictwem energicznego Kasjana Koskowskiego zajął się planowaniem akcji letnie. Zamówiono namioty, zakupiono sprzęt kuchenny, pionierski i materiał na kajaki"*

Do głównych akcji należała pomoc w prowadzeniu akcji letnich, włącznie z zakupem i utrzymaniem sprzętu. Od samego początku istnienia KPH szerzyło idee harcerskie wśród miejscowej społeczności polonijnej

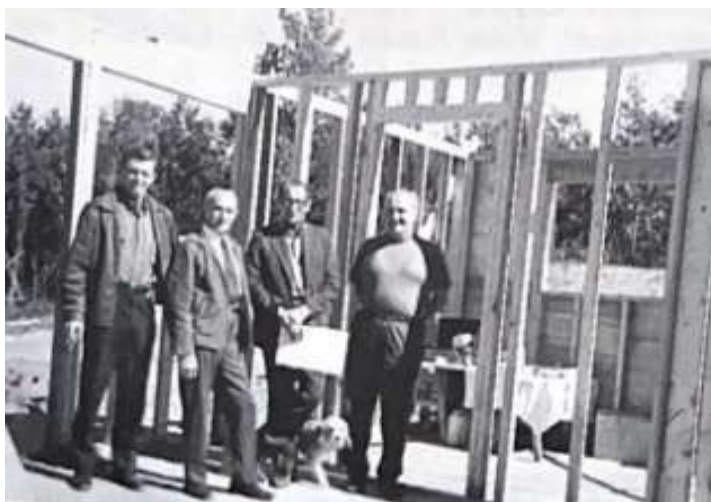
rozpowszechniając plany uroczystości przygotowanych przez hufce. Koło organizowało szycie mundurków, przygotowaniem 'herbatek' po kominkach, wożeniu dzieci (nie tylko swoich) na zbiorki, wycieczki i ogniska.

Do głównych źródeł dochodu na harcerstwo przyczyniły się organizowane przez Koło bazy, loterie fantowe, bingo, jasełka oraz zabawy dochodowe.

Koło Przyjaciół było inicjatorem i zarazem budowniczym ośrodka harcerskiego nad jeziorem Garner Lake w prowincji Alberta. Dla celów zakupu nieruchomości, w 1968 roku, zarejestrowano w prowincji Alberta organizację pod nazwą Friends of Canadian Polish Youth Inc (FCPY). Stanica została poświęcona i oddana do użytku 16 lipca 1972 roku. Ważne tu było ofiarne wsparcie lokalnego społeczeństwa w Edmonton i okolicy. Koło współpracowało z wieloma polonijnymi organizacjami, które wspierały moralnie oraz finansowo edmontonskie hufce. Dzięki tym

organizacjom, wsparciu KPH oraz całej Polonii zakupiono 168 akrową ziemię, zbudowano Stanice.

Stanicę nazwano imieniem „Kopernik”, czcząc wielkiego Polaka, w 500 letnią rocznicę jego urodzin.

Od 1971 roku na Stаницy „Kopernik” zbiera się młodzież harcerska na obozy i biwaki, aby przeżyć harcerskie przygody pod namiotami na pięknym łonie natury. Stanica służy harcerzom nie tylko z Edmonton i Calgary, lecz z całej Kanady. Służy w

utrzymaniu polskości i patriotycznego wychowania młodzieży. *„Od 1972 roku powiewa tam biało-czerwona flaga i co roku w miesiącach letnich słychać tam mowę ojców, a wiatr niesie po jeziorze echo harcerskiej piosenki”.* Stanicę rozbudowywano i doskonalono pod względem przydatności i wygody, dokonywano koniecznych napraw i konserwacji przez wiele lat.

Z biegiem czasu, FCPY objęło opiekę nad stanicą oraz udzielało pomocy jednostkom, rejestracja KPH Edmonton w Zarządzie Okręgu zanikła, tym samym w 1991 roku Koło Edmonton przestało być częścią organizacji ZHP Kanada.

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH EDMONTON 1962 - 1991/ obecnie organizacja nie należy do organizacji ZHP

KPH EDMONTON

1962 - 1985 - Kasjan Koskowski dz.h.

1985 - 1987 - Michał Jędrasik

1987 - 1988 - Jan Kucy

1988 - 1989 - Władysław Szwender Jr.

1990 - 1991 - Lechosław Gruszczyński

1991 - Grzegorz Rudolf

KPH GIEWONT 1967 - obecnie

Szczep Giewont został założony w roku 1967 przez Hm. Marka Jagła ówczesnego Hufcowego Hufca Karpaty. W tym samym roku przy szczepie powstało KPH Giewont pod przewodnictwem Henryka Wiecek.

Od samego początku główną działalnością i celem KPH Giewont była rozbudowa i opieka nad Stanicą Giewont oraz całym terenem harcerskim na Kaszubach. W 1968 roku przewodniczącą KPH została Wanda

Kalinowska, podczas jej kadencji wybudowano stanicę harcerską oraz

garaże na terenie Giewontu. Stanica została oddana do użytku w 1976 roku, a została użyta po raz pierwszy podczas Światowego Zlotu Harcerskiego na Kaszubach. Uroczyste poświęcenie stancy Giewont w obecności wszystkich szczepów

harcerskich miało miejsce w roku 1977.

W roku 1978 na terenie Giewontu został wybudowany garaż pod przewodnictwem Mieczysława Czuło. Druh Czuło był również głównym sponsorem okien i drzwi do stancy.

W 1987 roku przewodniczącym został hm. Henryk Pyz. W pierwszych latach jego kadencji na terenie Giewontu wybudowane zostało gazebo, brama wjazdowa z napisem Giewont oraz pomost na

jeziorze. KPH brało czynny udział podczas budowy pomnika Szarych Szeregów na terenie Millenium.

Zakres prac zrealizowanych przez członków KHP obejmował między innymi wykonanie tablicy na pomniku, napisy na schodach oraz doprowadzenie prądu ze Stacji Giewont do pomnika.

Rok 1998 zaowocował wybudowaniem

sześciopokojowego budynku oraz pomnikiem Szarych Szeregów na terenie Giewont.

W 2008 roku przewodniczącym został Mariusz Podpora, który do dnia dzisiejszego obejmuje to stanowisko. Podczas jego kadencji został powiększony teren pod namioty oraz wybudowane nowe

wejście do jeziora. Pokoje w budynku zostały odnowione i zainstalowane nowe podłogi oraz nowa weranda z zadaszeniem przy stacji. W roku 2017 KPH Giewont zakupiło nowe namioty i materace dla harcerzy, później zagospodarowano profesjonalne boisko do siatkówki oraz zmieniono kuchenne szafki w budynku stacji.

Poza opieką nad Stacją Giewont, rodzice z KPH przez lata czynnie wspierali i wciąż wspierają harcerzy w kolędowaniu podczas Świąt Bożego Narodzenia. Pomagali i pomagają w organizacji oraz sprzedaży bazi na Niedzielę Palmową, oraz pikników na początek i zakończenie roku harcerskiego.

Ogromną radością, dla rodziców z KPH Giewont, była możliwość pomocy i wsparcie przy organizacji prezentów Mikołajkowych dla zuchów i harcerzy. Jednym z największych wydarzeń Koła były i wciąż są organizowane coroczne zabawy taneczne, które owocują dużym wsparciem finansowym i funduszami wspierającymi ich działalność.

KPH Giewont jest członkiem Rady Kół Toronto, od początku jej istnienia i bierze czynny udział we wszystkich akcjach przez nią organizowanych.

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH GIEWONT

1967 - 1969 - Henryk Wiecek
1969 - 1979 - Wanda Kalinowska dz.h.
1978 - 1987 - Mieczysław Czuło dz.h.

1987 - 2008 - Henryk Pyz phm.
2008 - obecnie - Mariusz Podpora dz.h.

KPH ZARZEWIE 1968 - 2003

Dnia 26-go marca 1968 roku odbyło się spotkanie grupy rodziców, dzieci należących do Szczepu Zarzewie w Toronto. Postanowili oni zawiązać KPH Zarzewie, zaczynając od wyboru członków Zarządu Koła. Przewodniczącym zarządu został wybrany Roman Firańczuk. Już od pierwszego zebrania Koło wzięło się do prężnej pracy, aby wspomóc ruch harcerski i szczerp, przy którym powstało, zaczynając od ustalenia rocznej składki dla rodziców, na ogólną szeroko zakrojoną zbiórkę na cele

harcerstwa w Kanadzie.

Koło zajmowało się werbowaniem młodzieży do drużyn harcerskich, jak również pomagało w organizowaniu kominków, opłatków i innych imprez rozrywkowych, oraz wszelkich wyjazdów w teren na biwaki wycieczki krajoznawcze, kursy szkoleniowe, obozy letnie i zimowe. Finansowało szkolenia, przejazdy na obozy i wszelki sprzęt potrzebny do prowadzenia

szczepu.

Jednym ze specjalnych osiągnięć koła było ufundowanie sztandaru i zakupu werbli dla Szczepu Zarzewie, którego poświęcenie odbyło się 26 września 1971 roku w Kościele Św. Kazimierza, przez proboszcza tej parafii księdza Kwiatkowskiego. Do głównych akcji Koła należało zdobywanie funduszy poprzez loterie,

zabawy dochodowe, wyprzedaż ciast, bazary, kasyno gry i tym podobne. Koło brało udział w wyprawach roboczych na Kaszuby w celu przygotowania obozów letnich, całkowicie wyposażyło jeden z baraków na tymże terenie oraz zakupiło łódź motorową, canoe

oraz pełen ekwipunek. Przez wszystkie lata swojego istnienia KPH Zarzewie wspólnie współpracowało z innymi Kołami oraz jednostkami harcerskimi. Wspólnie organizowano zabawy, takie jak bal sylwestrowy, pikniki, opłatek harcerski oraz młodzieżowe potańcówki.

Reprezentacja Koła brała udział w Zjazdach Okręgu oraz Światowych Zlotach ZHP. KPH Zarzewie również należało do Rady Kół, gdzie wystawiało swoich delegatów i brało udział w akcjach przez nie organizowanych.

Jedną z akcji Rady Kół, w której KPH Zarzewie brało udział było 'bingo' - wymagające dużego wkładu pracy, ale które dawało znaczne rezultaty dochodowe. KPH Zarzewie przeznaczyło ciężko zarobione pieniądze nie tylko na własny szczepek, ale również na cele ogólnoharcerskie, przez lata

wspierało "Wici", nawet dołożyło się do zakupu komputera dla redakcji. Chętnie brało udział w zbiórkach i przeznaczało fundusze na różnego rodzaju cele polonijne. Przyjazne stosunki między członkami koła były zawiązywane podczas wszystkich akcji dochodowych, ale naprawdę

wielkim znaczeniem w budowaniu przyjaźni i pozytywnych stosunków miały regularne spotkania towarzyskie takie jak wspólna "Wigilia" lub spontaniczne różnego rodzaju wycieczki lub wyjście do teatru.

W związku z zawieszeniem działalności Szczepu Zarzewie, KPH Zarzewie zostało rozwiązane, zostawiając po sobie 35 lat wspaniałych wspomnień i wiele dowodów pracy włożonej w rozbudowę i wsparcie ruchu harcerskiego.

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH ZARZEWIE

1968 - 1972 - Roman Firańczuk dz.h.
1972 - 1974 - Jerzy Kowalczyk dz.h.
1974 - 1976 - Anna Marszałek dz.h.

1976 - 1978 - Tadeusz Zeglinski
1978 - 1981 - Adam Sachanowicz
1981 - 1983 - Czesław Kuźmiński
1983 - 2003 - Maryla Gitter-Gondek dz.h.

KPH PODHALE I RZEKA 1962-obecnie

Historia KPH Podhale i Rzeka jest związana z historią dwóch Kół, które najpierw istniały osobno: KPH Podhale przy Szczepie Harcerzy Podhale i KPH Rzeka przy Szczepie Harcerzy Rzeka.

KPH PODHALE

Wszystko zaczyna się w roku 1957, kiedy to phm. Ludwik Schmidt obejmuje Gromady Zuchowe i po reorganizacji powstaje Gromada Juhasów. W kwietniu 1960 roku obok Gromady Juhasów powstaje samodzielny harcerski zastęp „Ostów”, przemianowany w październiku 1960 r. na samodzielną 15 Drużynę Harcerską, która daje początek Szczepowi „Podhale”. Wraz ze Szczepem rośnie także grono rodziców wspomagających Szczep. Przełomem jest dzień 19 października 1962 roku, kiedy zostało założone Koło Rodzicielskie przy Szczepie Podhale. *„Jednak jakiś dobry duch wtedy panował i Koło Rodzicielskie tak przy Gromadzie „Juhasów” jak później przy całym Szczepie, przyjęły jedyną właściwą zasadę: Pomagamy nie ingerujemy. Dziwne, jak łatwo nie harcerze poddają się dyscyplinie harcerskiej”* mówi cytując z książki „Szczep Podhale”.

KPH Podhale bardzo dzielnie wspomaga swój Szczep. Szczególnie warte jest wspomnieć pomoc w budowie Stanicy Podhale, na terenach Księży Franciszkanów, na Ontaryjskich Kaszubach nad jeziorem Wordsworth. Budowa Stanicy trwała kilka lat, obejmując pierwszą połowę lat 70-tych. Całością budowy oraz załatwianiem spraw administracyjnych kierował ówczesny Przewodniczący KPH, dzh. Władysław Grotek. Od tamtego czasu KPH zajmuje się opłatami i utrzymaniem w dobrym stanie technicznym Stanicy, tak aby służyła następnym pokoleniom harcerzy.

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH PODHALE

Koło Rodzicielskie przy Gromadzie Juhasy i

D.H. #15

1960 - W. Piltz

1963 - K. Żmuda

KPH Podhale

1967 - 1972 - Aleksander Kukiel dz.h.

1972 - 1973 - Stanisław Ogórek dz.h.

1973 - 1974 - E. Kułaga

1974 - 1975 - E. Ogórek

1975 - 1976 - Władysław Grotek dz.h.

1976 - 1977 - J. Głąb

1977 - 1981 - Władysław Grotek dz.h.

1981 - 1993 - Władysława Panek dz.h

KPH RZEKA

Z inicjatywy rodziców harcerzek należących do drużyny "Rzeka" 28 listopada 1963 roku odbyło się zebranie organizacyjne Koła Rodzicielskiego przy wymienionej drużynie. Na zebraniu ukonstytuował się zarząd w składzie: przewodnicząca Hanna Blajer. Dla zasilenia funduszy Koło Rodzicielskie urządzało zabawy dochodowe, "herbatki" oraz "bingo", w którym rodzice fundowali nagrody.

Już w pierwszym roku swej działalności za zebrane fundusze zakupiono dla harcerzek 3 kajaki i 4 pary wioseł. KPH Rzeka działało w Toronto i wspierało późniejszy Szczep Rzeka nieustannie, aż do roku 1985, kiedy to działalność koła została zawieszona.

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH RZEKA

Koło Rodzicielskie Przy D.H. Rzeka

1964 - Hanna Blajer

KPH Rzeka

1969 - Hanna Blajer

1973 - 1976 - Krystyna Batorska dz.h.

1976 - 1980 - Irena Mychajłowycz dz.h.

1981 - 1984 - Maria Wicińska

1984 - 1985 - Aleksander Kośny

1985 - 1985 - Maria Wicińska

1985 - działalność koła została zawieszona

KPH PODHALE I RZEKA

W 1993 roku, po 9 latach nieaktywności, KPH Rzeka odnawia swoją działalność i łączy się z KPH Podhale, tworząc wspólnie KPH Podhale i Rzeka. Od tamtej pory koło działa na rzecz obu Szczepów: Podhale Rzeka, wspierając je finansowo, moralnie i duchowo, utrzymując

zasadę poprzedników
„Pomagamy nie
ingerujemy”.

Działalność Koła to
głównie zbieranie
funduszy, aby opłacić
koszty utrzymania
stancji, organizowanie
zabaw harcerskich,
wyprzedaż ciast i
posiłków, dofinansowanie
młodzieżowych akcji
letnich/obozów, zlotów
harcerskich i biwaków.

Wspólna praca i
integracja ludzi dobrej

woli czyni cuda: zawiązują się przyjaźnie, które motywują do wspólnego
spędzania czasu i pracy na rzecz harcerstwa. Można śmiało powiedzieć,
że KPH Podhale i Rzeki stworzyło spójną rodzinę harcerską, w której
wartości harcerskie są bliskie każdemu sercu do dnia dzisiejszego.

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH PODHALE I RZEKA

1993 - 1994 - Jola Kremblewska
1994 - 1995 - Ewa Łabędzka
1995 - 1999 - Władysław Panek dz.h.
1999 - 2004 - Anna Psuty dz.h.
2004 - 2009 - Dorota Magdziak dz.h.
2013 - 2014 - Jolanta Lipiński dz.h.

2009 - 2013 - Iwona Piotrowski dz.h.
2014 - 2016 - Iwona Piotrowski dz.h.
2016 - 2019 - Janina Trela dz.h.
2019 - 2021 - Małgorzata Pakuła
2021 - 2022 - p.o. Janina Trela dz.h.
2022 - obecnie - Kamila Żuk-Borawski

KPH OTTAWA 1964-1998 / 2016-obecnie

Koło Przyjaciół Harcerstwa w Ottawie powstało w 1964 roku. Pierwszym przewodniczącym Koła został wybrany Stanisław Berlach dz.h.

Koło Przyjaciół Harcerstwa Ottawa od samego początku miało za główne zadanie niesienie pomocy finansowej, drużynom i szczepom, przez organizowanie imprez dochodowych, a także propagowanie idei harcerskich. Od początku swego istnienia, w pełnym zrozumieniu i braterskiej atmosferze, KPH współpracuje z drużynami, zasilając finansowo akcje letnie i zimowe, kursy i szkolenia. KPH pomogło sfinansować wyjazd do Toronto na spotkanie z papieżem oraz na kurs pierwszej pomocy. Każdego roku Koło pomagało finansowo w turnieju siatkówki, organizowało posiłki na choinki harcerskie, wspierało tydzień harcerski, Akademię Listopadową oraz z akademią połączoną z obchodami 75-lecia harcerstwa. W pierwszych latach harcerstwa KPH pomagało umundurować dzieci, mundurki były szyte przez mamy z Koła. Koło również brało udział w odsłonięciu tablicy pamiątkowej przy drzewku posadzonym dla uczczenia 75-lecia ZHP.

W latach 80-tych Koło przeprowadziło akcje dochodowe w celu wsparcia potrzebujących dzieci w Polsce oraz dofinansowania na obozy i kolonie dla nowoprzybyłych. KPH Ottawa wspólnie z innymi Kołami wspierało ośrodki harcerskie na Kaszubach.

Jedną z dodatkowych akcji było, w 40 rocznicę od zakończenia wojny wyświetlanie w Ottawie dla Polonii, w tym młodzieży harcerskiej, filmu 'Unbroken Faith' - ilustrujący działalność Polskich sił zbrojnych. Źródłem finansowym KPH Ottawa były imprezy dochodowe takie jak wyprzedaż ciasta w Niedzielę Palmową, śledzik harcerski, kiermasz zuchowy, wyprzedaż pieczywa/ciasta oraz dochodowe zabawy harcerskie. Działalność Koła Przyjaciół Harcerstwa w Ottawie zostało zawieszone w 1998 roku.

W 2016 roku, prawie po 20 latach przerwy, KPH Ottawa zostało wznowione, wspierając i przejmując opiekę nad Szczepem Harcerz Jutrzenka i Szczepem Harcerzy Lechici. Pierwsza przewodnicząca

Koła zostaje Agnieszka Krawczyk.

Do głównych dochodowych akcji Koła należały: zabawy harcerskie, kiermasze świąteczne z przysmakami oraz dekoracjami własnoręcznie

robionymi przez rodziców z Koła jak również kiermasz własnoręcznie robionych mydełek i świeczek, ciasteczek oraz kartek świątecznych. KPH prowadzi przyjazne stosunki i współpracuje z Polską Szkołą oraz

z Parafią Świętego Jacka. Żyje również w przyjaznych stosunkach z KPH Scarborough, z którym w ramach zaciśnięcia więzi, wspólnie organizuje biwaki na Kaszubach.

Członkowie KPH Ottawa wspierają akcje organizowane przez Okręgową Kierowniczkę OPH czy też Radę Kół. Brali udział w wyjazdach na przygotowanie terenu na IX Światowy Zlot w Tamaracouta w 2017 roku. Jak również zawsze biorą udział w wyjazdach roboczych na Kaszuby, aby poprawić stan techniczny i użytkowy stanic harcerskich oraz terenów zuchowych Bucze i Karpaty.

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH OTTAWA

1964 - 1965 - Stanisław Berlach dz.h.
1965 - 1967 - Henryk Wilk
1967 - 1969 - Teodor S. Gerlach-Tukalski
1969 - 1970 - Stanisław Zybala
1970 - 1975 - Teodor S. Gerlach-Tukalski
1975 - 1976 - Bolesław Bahyrycz hm.
1976 - 1980 - Andrzej M. Garlicki dz.h.
1980 - 1981 - Halina Kuca/ Danuta Tabaka
1981 - 1983 - Zbigniew Baraniak
1983 - 1986 - dr Andrzej Makomaski dz.h.

1986 - 1987 - Bronisław Rudak
1987 - 1988 - Elżbieta Jędrusiak
1988 - 1990 - Anna Minkiewicz -Janda
1991 - 1992 - Bronisław Rudak
1992 - 1994 - Wiesława Kisilewicz
1994 - 1996 - Leszek Skośkiewicz
1997 - 1998 - Joanna Szymańska phm.
1998 - koło zostało zawieszone
2016 - 2017 - Agnieszka Krawczyk
2018 - obecnie - Magdalena Mróz

KPH SUDBURY 1957-1961 / 1971-1978

Początki harcerstwa w Sudbury sięgają roku 1957, wówczas na zebraniu SPK druh Krzysztof Guzkowski uzyskuje zgodę rodziców na zawiązanie jednostki harcerskiej. W styczniu 1957 powstaje drużyna Harcerzy Podhalańska Nr.1 a we wrześniu, tegoż roku, powstaje zastęp harcerek i gromada zuchów dziewczynek.

Opiekę nad nowo utworzonymi jednostkami roztacza KPH, zaś pomoc materialną i poparciem moralnym śpieszy cała społeczność polska w Sudbury. Pierwszą przewodniczącą KPH zostaje Krystyna Koweniecka. Pod jej dzielnym przewodnictwem Koło rozwija ówczesną działalność: pomaga w umundurowaniu jednostek, szyciu proporców, sprawieniu góralskich kapeluszy, w organizowaniu imprez harcerskich a nawet w prowadzeniu jednostek. Rodzice wspierają wyprawy robocze na Kaszubach.

W 1961 roku praca w jednostkach harcerskich zostaje zawieszona z powodu braku instruktorów w tym samym czasie zostaje zawieszona działalność KPH Sudbury.

Ponowna organizacja męskich i żeńskich jednostek harcerskich następuje na jesieni 1970 a pierwsze zebranie KPH Sudbury odbywa się 8-go października 1971 roku. Sprawuje ono opiekę nad Drużyną Harcerską Las, później Szczepu Mazury i Poprad. Za główny cel KPH przyjęło zbieranie funduszy na utrzymanie jednostek harcerskich oraz

zapewnienie miejsca na odbywanie się zbiórek. Koło w Sudbury w celach promowania harcerstwa organizowało wieczorki dla miejscowej polonii z popisami młodzieży. KPH urządzało tradycyjnie Polskie 'Barbórki' oraz 'Andrzejki' dla młodzieży harcerskiej.

Przy wydajnej pomocy KPH oprócz normalnej pracy w drużynach harcerstwo organizowało doroczne opłatki, święcenie pokarmów, wyjazd na występy zespołów 'Mazowsze' i 'Śląsk' oraz na zjazd 'Polonia Jutra'. Koło również urządza kominki z udziałem rodziców oraz bierze udział w uroczystościach narodowych.

Rodzice z Koła w Sudbury zamawiali msze święte w intencji harcerstwa, czy to na rozpoczęcie roku harcerskiego, w dzień patrona harcerstwa czy też na rozpoczęcie tygodnia harcerskiego. KPH opłacało kursy szkoleniowe drużynowych oraz dofinansowywało zloty, biwaki i akcje letnie. Prowadziło wyprawy na Kaszuby w celu przygotowania terenów pod obóz harcerek. W akcjach letnich oprócz młodzieży brali udział również dorośli w charakterze opiekunów. KPH Sudbury wspierało również finansowo Stanice Karpaty oraz Bucze na Kaszubach.

W celach zarobkowych Koło organizowało herbatki, wyprzedaż wypieków i pisanek wielkanocnych, prowadziło polskie stoisko na 'Arenie', oraz zabawy dochodowe.

Wskutek braku chętnych do prowadzenia zarządu, na zebraniu Koła, 2go lutego 1978 roku, została podjęta decyzja zamknięciu KPH Sudbury.

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH SUDBURY

1971 - 1973 - Piotr Telecki

1973 - 1978 - Anna Tumanowska

KPH VANCOUVER 1970 - 2004

Drużyny harcerskie to młodzież zapalona do pracy pełnej inicjatywy i pomysłów, ale często potrzebuje rady pomocy i opieki. Taką opiekę zapewniało Hufcowi Harcerzy Tatry oraz Szczepowi Harcerzy Śląsk Koło Przyjaciół Harcerstwa w Vancouver w Brytyjskiej Kolumbii.

KPH Vancouver zostało zawiązane 11-go grudnia 1970.

Do głównych akcji KPH należał udział w uroczystościach polonijnych oraz harcerskich. Koło urządzało kolędowanie w domu Starców 'Kopernik', Opłatek Harcerski oraz zabawy i bale dochodowe, które stały się nie tylko tradycyjne w życiu lokalnej polonii, ale były jednocześnie zasadniczym źródłem dochodów KPH na rzecz pomocy harcerstwa w tym mieście. Do specjalnych osiągnięć Koła w pierwszych 2 dekadach istnienia było wydawnictwo KPH biuletynu 'Harcerstwo nad Pacyfikiem' oraz specjalnych ulotek propagujących prace lokalnego ZHP. Wydano również

na potrzeby Koła
'Regulamin Koła
przyjaciół
harcerstwa'.

Z początkiem 1971
roku członkowie Koła
asystują w
uroczystościach
składanie obietnicy
zuchowej. Oddano
liczne usługi w czasie
urządzenia pod
Vancouver Złotu
stulecia' który odbył
się między innymi
dzięki pomocy

finansowej rządu federalnego
Kanady. Koło wspierało finansowo
jednostki wyjeżdżające na złoty,
obozy letnie jak również
szkoleniowe.

Dużą akcją Koła było zbieranie
funduszy na Złot Światowy w
1976 roku, pierwsze Koło w
Kanadzie, które otworzyło
specjalny Fundusz Złotowy w tym
celu.

W 1985 roku KPH Vancouver ufundowało sztandar dla Hufców Harcerskich pod swoją opieką. W 1983 KPH Vancouver zostało przyjęte

na członka Kongresu Polonii Kanadyjskiej Okręgu Brytyjskiej Kolumbii. Natomiast z początkiem 1984 roku ustalona została pieczęć KPH wzorowana na pieczęci KPH z Polski z roku 1929-go. Po wielu latach sukcesywnej pracy KPH Vancouver zostało rozwiązane w 2004 roku.

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH VANCOUVER

1970 - 1971 - W. F. Wodzianek
1971 - 1973 - Józef Urbanowski dz.h.
1973 - 1976 - Cecylia Żwańska dz.h.
1976 - 1977 - Edward Twaróg
1977 - 1978 - Józef Urbanowski dz.h.
1978 - 1979 - Cecylia Żwańska dz.h.
1979 - 1980 - Maciej Pawłowski
1980 - 1981 - Wojciech Tomaszewski
1981 - 1987 - Józef Urbanowski dz.h.
1987 - 1988 - Zbigniew Zalewski

1988 - 1988 - Andrzej Orant
1988 - 1989 - Marian Terebka
1989 - 1991 - Zdzisław Radomski
1991 - 1992 - Roman Zwardoń
1992 - 1995 - Barbara Żórawska
1995 - 1996 - Józef Orzechowski
1996 - 2001 - Jadwiga Kryszewska-Sobisz dz.h.
2001 - 2002 - Małgorzata Kowalczyk-Siy
2002 - 2004 - Bożena Latko
2004 - 2004 - Katarzyna Laskowska

KPH SZAROTKI 1972-1988 / 2000-obecnie

Początki 'Szarotek' sięgają 1961 roku, kiedy to powstała 13-ta Harcerska Drużyna Szarotki. W 1968 roku drużyna ta stała się Szczepem Szarotki, na czele, którego stanęła szczepowa phm. A. Popielaty. W 1972 roku, aby wspierać prężnie już działający szczep, rodzice dzieci harcerskich założyli KPH Szarotki. Pierwszym przewodniczącym Koła został Władysław Kwiatkowski.

Przeszukując archiwalne zapiski, informacje na temat działalności KPH Szarotki w pierwszych 2 dekadach są bardzo nikłe, praktycznie ograniczają się do listy przewodniczących Kół oraz poniższej informacji dotyczącej sztandaru Szczepu Szarotki:

"W 1978 roku KPH Szarotki wraz ze Szczepem Szarotki pod protektoratem Credit Union, wspólnie sfinansowały sztandar Szczepu."

Koło również wspomogło w zorganizowaniu uroczystości poświęcenia sztandaru."

10 lat później Szczep Szarotki został zawieszony, w związku z czym Koło rodziców również zawiesiło swoją działalność. KPH Szarotki nie istniało aż do roku 2000, kiedy to ruszyło do akcji powracając ponownie na karty historii.

Od samego początku lat 2000-nych KPH Szarotki bardzo pozytywnie, zawsze w miłej, prawdziwie harcerskiej atmosferze, współpracowało ze Szczepem Szarotki. KPH pomagało z transportem na Kolędowanie, na akademie świąteczne w domu "Kopernika" jak również tuż przed 3-cim maja, 11 listopada oraz na uroczystości katyńskie pod pomnik Katyński, aby harcerki mogły go wyczyścić i odpowiednio przygotować na te uroczystości państwowe. Wspólnie z KPH Bałtyk i Zarzewie przygotowali poczęstunek na Opłatek dla młodzieży harcerskiej. Jedną z głównych prac KPH była pomoc w akcji Bazie - gdzie rodzice ścinałi, wiązali a później pomagali podczas ich sprzedaży w Niedzielę Palmową. Rodzice pomagali podczas kawiarenki przy sprzedaży ciasta i kawy w parafii św. Kazimierza. KPH Szarotki również zajmowało się opłatą szkół na zbiorki harcerskie. Przewodniczący Koła oraz delegaci Kół brali udział w zebraniach Rady oraz w akcji Bingo, przezeń organizowanej.

W ciągu roku harcerskiego Koło wspiera Szczep Szarotki podczas tradycyjnych już akcji pikniku z okazji rozpoczęcia i zakończenia roku harcerskiego oraz opłatka harcerskiego przygotowując posiłek dla

młodzieży harcerskiej. Od wielu lat są to akcje połączone ze Szczepem Giewont oraz 13 Drużyną Harcerską Bałtyk w związku z czym KPH Szarotki nawiązało fantastyczny kontakt i współpracę z KPH Giewont i KPH Bałtyk. Kontakt ten jest szczególnie bliski ze względu na to, że

rodzice, których córki należą do Szczepu Szarotki mają swoich synów w wyżej wspomnianych szczepach męskich.

KPH Szarotki wspomaga Szczep w utrzymaniu i promowaniu tradycji polskich takich jak Mikołajki z prezentami i Mikołajem w tradycyjnym stroju Biskupa, tłusty czwartek – sponsorując pączki, dzień dziecka rozpuszczając dzieci słodkościami. Święta Wielkanocne są dla Szczepu Szarotki jedną z najlepszych okazji na zbiór funduszy, koło wspiera harcerki poprzez zakup dekoracji do bazi oraz w ich wiązaniu.

W latach 2016-2017 tuż przed Światowym Zlotem w Tamaracouta, Koło przeprowadziło dużo więcej akcji dochodowych niż w poprzednich latach, aby móc finansowo wesprzeć wyjeżdżające na ten zlot harcerki oraz instruktorki działające w szczepie Szarotki. Do akcji dochodowych w tym okresie należała zabawa andrzejkowa oraz wielokrotne 'garage sales'.

Do największych akcji dochodowych w ostatniej dekadzie Koła Przyjaciół Szarotki należały zabawy dochodowe często tematyczne: Walentynki, Andrzejki, Disco lat 70-tych, Zabawa Cygańska, Dziki Zachód. Kolejnym źródłem dochodu są stoiska podczas „Dni Polskich” zarówno w Toronto jak i w Mississauga, KPH Szarotki słynie na nich z produkcji waty cukrowej oraz malowania dzieciom buzi.

Kolejne akcje dochodowe podjęte przez koło to fantowa loteria wiosenna

oraz przyłączenie się do zbiórki funduszy na cele Pomocy Ukrainie wśród rodziców dzieci należących do

Szczepu Szarotki. Zebrana kwota w całości została przekazana Hufcowi Orłęta w celu pokrycia kosztów dwóch chłopców - ukraińskich uchodźców, biorących udział w ich obozie podczas akcji letniej w 2022 r.

Koło Szarotki świącąc przykładem dla młodzieży harcerskiej co roku brało udział w uroczystościach polonijnych i państwowych, dumnym krokiem maszerując podczas przemarszu w Toronto z okazji obchodów 3-go Maja, obchodów 11 listopada oraz Rocznicy Katyńskiej. Przez kilka lat reprezentacja Koła pomagała podczas sierpniowej zabawy dla młodzieży w stodole na Kaszubach, z której fundusze przeznaczone były na utrzymanie ośrodka franciszkanów. KPH Szarotki wspiera Zarząd Okręgu poprzez dofinansowanie wydawanego przez niego czasopisma „Wici Harcerskie Kanady”.

Członkowie z KPH Szarotki współpracują i pomagają w Radzie Kół podczas dochodowych zabaw wiosennych, wykarmieniu młodzieży harcerskiej podczas rozgrywek siatkówki, jak również przyłączając się na wyjazdy robocze organizowane przez Radę w celu napraw stancji Bucze i Karpaty. Koło również kontynuuje prace na Kaszubach ulepszając stan terenu obozowego nr.3, na którym obozują harcerki ze szczepu pod ich opieką.

W czasie obchodów Bożego Ciała, do Szczepu Szarotki należał pierwszy ołtarz harcerski przy kościele Św. Kazimierza na Roncesvalles w Toronto, aby pomóc harcerkom KPH przyjąć na siebie coroczną

odpowiedzialność sfinansowania oraz ustawienia tego ołtarza. W tej akcji Koło niejednokrotnie współpracowało z KPH Bałtyk.

W Kole oraz w zarządzie KPH Szarotki panuje przyjazna atmosfera. Przyjęto zasadę, że dużo lepiej się współpracuje z osobami, które się dobrze zna, w związku z tym, aby zawęzić relacje między członkami, KPH organizowało kuligi rodzinne, wyjście na kręgle, potluck party, ogniska oraz poniedziałkowe herbatki w Tim Hortons.

Stosunki ze Szczepem Szarotki są również przyjazne, Koło nie ingeruje w zajęcia oraz program harcerki, ale w miarę możliwości wspiera harcerki tam, gdzie szczerp o to poprosi. Dofinansowuje wynajem szkoły,

przejazdy na biwaki, zimowiska i wycieczki, szkolenia funkcyjnych i instruktoerek. KPH Szarotki jest zawsze otwarte na pomoc rodzinom w potrzebie, jeśli chciałyby wysłać swoje dzieci na biwak czy też akcję letnią.

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH SZAROTKI

1972 - 1973 - Władysław Kwiatkowski
1973 - 1975 - L. Marczewski
1978 - 1980 - Stanisław Lis
1980 - 1988 - Jerzy Lizniewicz
1988 - działalność koła została zawieszona
2000 - 2004 - Alina Kaczmarczyk

2004 - 2005 - Marek Żabiński
2005 - 2006 - Ryszard Świątowiec
2006 - 2016 - Kazimierz Nakoneczny dz.h.
2016 - 2017 - Mirek Ostrowski dz.h.
2017 - 2021 - Gosia Sobolewska dz.h.
2021 - obecnie - Renata Pawlak

KPH LONDON 1974 - obecnie

W latach 80-tych Koło organizowało dla młodzieży harcerskich wycieczki do Science Center i North York, organizowało i sponsorowało biwaki i pikniki harcerskie jak również kierowało i sponsorowało budowę ołtarza na uroczystość Bożego Ciała. KPH w London wysyłało na kurs drużynowy swoje harcerski. Rodzice z Koła pomagali w organizowaniu kominka zuchowego z okazji Dnia Matki, pomagali przy Olimpiadzie Harcerskiej, szykowali Mikołajki oraz pomagali przy innych imprezach harcerskich. KPH London zakupiło i wyremontowało pokój Harcerski przy sali parafialnej. Z powodu braku dostatecznej ilości instruktorów członkowie KPH pełnili też funkcje wychowawcze w jednostkach harcerskich.

W celu promowania i wspierania harcerstwa KPH w London współpracowało z różnymi organizacjami Polonijnymi takimi jak: Stowarzyszeniem Polskich Kombatantów Koło nr 2 w London Ontario,

Stowarzyszeniem Polsko-Narodowym w London Ontario jak również z Radą Parafialną Our Lady of Częstochowa w London Ontario.

Na początku lat 2000 KPH London liczy ponad 50 członków, których głównym celem jest pomoc fizyczna i finansowa harcerstwu w London. Członkami organizacji są rodzice harcerzy ze Szczepów Bór oraz Piastowski Gród. Koło wspomaga imprezy harcerskie, takie jak biwaki, kominki, olimpiady. Rok 2003 jest rokiem pełnym zajęć i przygotowań do obchodów 40-lecia harcerstwa w London, których punktem kulminacyjnym jest zabawa jesienna zorganizowana wspólnie z zaprzyjaźnionym Kołem SPK.

Działalność gospodarcza Koła poparta jest znaczną pomocą finansową - finansuje koszty autobusu na kominek zuchowy i harcerski. Jak również

wspiera finansowo ukończenie stancji harcerskiej oraz przygotowanie obchodów 40-lecia. KPH sfinansowało nabycie koszulek i bluz z logo drużyny oraz zaprasza Świętego Mikołaja, który wręcza upominki dzieciom. Do prac Koła należy utrzymanie w dobrym stanie i dogłębne naprawy w harcówce w Melrose.

Dochody Koła przychodzą ze sprzedaży ciast w sali parafialnej, sprzedaż kiełbasek po uroczystościach odpustowych u księży Michalitów w Melrose. W kolejnych latach KPH London zaczęło nową tradycję organizując zabawę karnawałową z której dochód zasila kasę drużyny. Również co roku przeprowadza sprzedaż wypieków w trakcie Niedzieli Palmowej z przeznaczeniem na ten sam cel.

KPH London ściśle współpracuje ze Stowarzyszeniem Polskich Kombatantów, które udostępnia hale na zbiorki oraz zabawy harcerskie a

wszystkie imprezy są reklamowane w biuletynie Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej oraz audycji "Twoje Radio".

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH LONDON

1974 - 1975 - J. Bentkowski
1975 - 1976 - Władysław Pieta
1976 - 1978 - Jan Ciapka
1979 - 1983 - Michał Weryk
1984 - 1985 - Tadeusz Paduch
1985 - 1987 - Antoni Kuliński
1987 - działalność koło została zawieszona

1992 - 1994 - Teresa Antczak
1994 - 1997 - Teresa Kamińska
1999 - 2006 - Jan Toporowski
2006 - 2007 - Aneta Jaroma
2007 - 2011 - Piotr Nowakowski
2013 - 2017 - Darek Kalisz
2019 - obecnie - Małgorzata Minda

KPH WINNIPEG 1977 - 2001

Do momentu powstania KPH Winnipeg. Hufcami w Winnipeg opiekowało się SPK Nr. 13. Aby uniknąć jakichkolwiek konfliktów Zarząd Okręgu ZHP Kanada wspólnie z Kołem SPK Nr.13 nawiązał porozumienie, w którym stwierdzano, że:

"Rola SPK Koła Nr. 13 w stosunku do Hufców Harcerzy i Harcerek pozostaje, zgodnie z tradycją, taka sama tj. opieka moralna i pomoc finansowa dla wszystkich jednostek harcerskich w Winnipeg, oraz udostępnianie terenów i zabudowań w Whiteshell dla akcji harcerskich. Hufce i SPK współpracowały, że sobą we wszystkich przejawach życia polonijnego, jak imprezy specjalne, uroczystości narodowe, kulturalne, wystąpienia wspólne na zewnątrz itp. Istnienie Koła Przyjaciół Harcerstwa, jego rola i zadania, w żadnym wypadku nie kolidowało z dotychczasową akcją, stosunkiem i współpracą SPK Koła Nr. 13 z Hufcami Harcerzy i Harcerek w Winnipeg".

Koło pracowało nad tym, aby szerzyć ideologię harcerską wśród społeczeństwa i pomoc młodzieży zająć w tym społeczeństwie odpowiedzialną rolę przez czynną służbę Bogu i Ojczyźnie.

KPH Winnipeg zawiesiło swoją działalność w 2001 roku, wraz zamknięciem się jednostek harcerskich.

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH WINNIPEG

1977 - 1979 - Krzysztof Jakubowicz
1982 - 1983 - Jacek Chyczewski
1983 - 1986 - Wiesław Baranowski
1993 - 1995 - Krystyna Fojt

1999 - 2000 - Jolanta Golińska
2000 - 2001 - Jan Bielunas

KPH BARRY'S BAY/WILNO 1978-1982

W swoim krótkim okresie istnienia KPH Barry's Bay swoją działalność skupiło na propagowaniu harcerstwa wśród rodzin Kaszubskich jak

również na przygotowaniu terenu na działalność jednostki harcerskiej. Członkowie KPH starali się o prawo bezpłatnego korzystania z ośrodków Bucze i Karpaty na kolonie zuchowe. KPH organizował obozy szkoleniowe w języku polskim dla dzieci Kaszubskich.

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH BARRY'S BAY - WILNO - 1978-1982

1978 - 1982 - Anna Siatkowska dz.h.

KPH MISSISSAUGA 1984-obecnie

Rok 1982 to początek wielkiej fali emigracyjnej zwanej również „solidarnościową”. Polacy przybywający w tym czasie do Kanady szukali wzajemnego wsparcia nie tylko materialnego, ale przede wszystkim psychicznego, aby nie zagubić się w nowym, obcym otoczeniu, a znajdowali go głównie przy polskich parafiach i polskich szkołach. W Mississauga, ośrodkami wsparcia dla rodaków stały się tworząca się parafia Sw. Maksymiliana Kolbe oraz szkoła polska im. Mikołaja Kopernika. Duża liczba dzieci w polskiej szkole stworzyła możliwość rozszerzenia Związku Harcerstwa Polskiego na terenie Mississauga. Tak powstały Szczep Harcerek Wieliczka i Szczep Harcerzy Wigry. Wkrótce po zatwierdzeniu szczepów „Wieliczka” i „Wigry”, na początku 1984 roku powstało Koło Przyjaciół Harcerstwa (KPH) w Mississauga, które to do

dnia dzisiejszego opiekuje się dwoma największymi szczepami ZHP

Kanada liczącymi około 250 dzieci.

Od 1990 roku, harcerki z „Wieliczki” obozują na terenie zagospodarowanym przez rodziców z KPH naprzeciwko stancji „Bucze”. Harcerze z „Wigier” mieli wtedy swój teren wynajmowany od księży Franciszkanów, przygotowany i

wyposażony przez rodziców z Koła. Od roku 2006, harcerze zaczęli obozować na terenie harcerskim pod nazwą „Wadowice”, przygotowanym również przez rodziców z KPH. Dzięki nieustrudzonej pracy Koła Przyjaciół Harcerstwa, korzystają oni także z wygodnej polowej kuchni i urządzeń obozowych.

Zarząd KPH Mississauga od początku był i jest do dziś bardzo aktywny, intensywnie popierając prace wychowawcze w jednostkach harcerskich. KPH zbiera fundusze dla szczepów poprzez doroczne składki, organizowanie popularnych i udanych zabaw tanecznych, sprzedaż pączków, pierogów i bigosu po Mszach Św. Wypracowane fundusze

wspierają wszelkiego rodzaju kursy, szkolenia harcerskie i instruktorskie, pomagają w organizowaniu wycieczek, opłatach obozowych dla potrzebujących, wyjazdach na zloty, zakupie sprzętu obozowego i ulepszeń na terenach obozowych. Koło stara się nie tylko zapewniać fundusze, lecz również pomoc w organizowaniu różnego rodzaju imprez naszych szczepów. Do tradycji już należy „Święty Mikołaj”, który przychodzi zawsze w dniu rocznego walnego zebrania KPH, a także dowożenie harcerek i harcerzy na „kolędowanie” i potem gorący poczęstunek w sali pod Kościołem Św. Maksymiliana Kolbe. Doceniając zapał i oddanie w pracy harcerskiej naszych funkcyjnych, Koło Przyjaciół Harcerstwa w podzięcie przygotowuje im prezenty na zakończenie roku harcerskiego.

Jako rodzice staramy się uczestniczyć w rocznicach, obchodach, uroczystościach i zwykłych dniach harcerskiego życia. Chcemy pokazać naszej harcerskiej młodzieży, że mogą liczyć na nasze wsparcie, oraz że ich ideały i cele są również bliskie naszemu sercu.

Mając na uwadze prestiż i rozwój całego ruchu harcerskiego, KPH Mississauga stara się w miarę swoich możliwości wychodzić z pomocą do szerszego grona harcerek i harcerzy, poza nasze szczepy. Organizuje piknik na zakończenie

roku harcerskiego, w którym niejednokrotnie uczestniczą inne harcerki z hufca „Watra”, pomaga w zakupie namiotów, daje dotacje na stancje „Bucze” i „Karpaty”, a także na potrzeby „WICI”. Działacze Koła pracują też w Komitecie Redakcyjnym pisma „WICI”.

Innym rodzajem działalności członków Koła jest dbałość o dobrą kondycję infrastruktury na Kaszubach.

Od lat uczestniczą oni w pracach budowlanych i remontowych organizowanych przez Radę Kół, czy to na wspomnianych już stancjach, czy przy obozowiskach harcerek i harcerzy, przy remoncie ołtarza na „Millenium”, przy renowacji pomnika „Szarych Szeregów”, czy przy budowie „Wicka” na terenie Wadowice. Pomagamy we wspólnej,

dorocznej, Wiosennej Zabawie OPH, z której dochody przekazujemy na stanice Karpaty i Bucze oraz ich remonty. Wielu członków KPH Mississauga

uczestniczyło w kolejnych Światowych Złotach ZHP.

Koło Przyjaciół Harcerstwa przy szczepach „Wieliczka” i „Wigry” w trosce o dobry wizerunek ZHP stara się promować ruch harcerski i jego ideały wśród Polonii, wspierając wiele szlachetnych inicjatyw i przedsięwzięć. Do takich należy udział w „Dniu Polskim” w Mississauga, podczas którego na stoisku KPH serwowane są pączki i kawa, jest to jedna z form zdobywania funduszy na potrzeby naszych szczepów, a jednocześnie szansa na promocję Koła. Wypada również wspomnieć o licznych członków KPH Mississauga w organizacji „Dnia Polskiego”, przygotowujących i zabezpieczających jako wolontariusze to wielkie przedsięwzięcie.

KPH Mississauga jest członkiem Kongresu Polonii Kanadyjskiej, Okręg Mississauga, uczestniczy aktywnie w jego działalności.

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH MISSISSAUGA

1984 - 1985 - Ryszard Rusek
1985 - 1986 - Henryk M. Łopiński dz.h.
1986 - 1988 - Eugeniusz Wojciechowski
1988 - 1990 - Henryk M. Łopiński dz.h.
1990 - 1991 - Marian Kamiński
1991 - 1992 - Mikołaj Skrouba dz.h.
1992 - 1995 - Lech Koksa
1995 - 1996 - Tadeusz Słota

1996 - 2000 - Halina Knutel dz.h.
2000 - 2004 - Małgosia Lis dz.h.
2004 - 2008 - Barbara Stadnik dz.h.
2008 - 2012 - Małgorzata Batruch dz.h.
2012 - 2016 - Joanna Kowalik-Bereśniewicz dz.h.
2016 - 2021 - Izabela Wozniak
2021 - obecnie - Ewa Wojtowicz-Sek

KPH SCARBOROUGH 1984-obecnie

Inicjatywa zorganizowania harcerstwa w Scarborough narodziła się dzięki matkom, którym zależało na zorganizowaniu wartościowych zajęć dla swoich dzieci tutaj, na emigracji, na kanadyjskiej ziemi. W 1983 roku ks. Hm Zbigniew Olbryś, proboszcz nowo powstałej misji Matki Bożej Królowej Polski w Scarborough, z pomocą drużyny hm. Ewy Mahut, hm. Zofii Stohandel, hm Kazimierza Stohandel, hm. Zofii Podkowińskiej, hm. Stanisława Podkowińskiego i hm. Reginy Sadowskiej, doprowadził do założenia jednostek harcerskich na wschodnich krańcach Toronto. Dzisiaj

te jednostki to Szczep Harcerek Zorza, Szczep Harcerzy Warszawa i wspierające te szczepy KPH Scarborough, które oficjalnie zostało stworzone 10 kwietnia 1984 roku.

Rodzice, którzy tworzyli w tym czasie fundamenty KPH Scarborough, rozumieli, że ich dzieci są kształtowane przez środowisko, w którym wrażliwość. Metoda Harcerska była im sprzymierzeńcem, dzięki któremu młodzież mogła wrażliwość w duchu wiary i polskości. Nie pomylili się.

Od 1983 roku przez szeregi Koła Przyjaciół Harcerstwa na terenie Scarborough przeszło wielu wspaniałych ludzi, których nie sposób wszystkich wymienić, a którzy do dzisiaj są siłą twórczą ZHP poza

granicami kraju, parafii MBKP oraz społeczności polskiej w Toronto i nie

tylko. Entuzjazm tych ludzi rozpałił serca innych a ich działalność stała się przykładem dla ich następców. Funkcje przewodniczącego w Kole jako pierwszy pełnił ks.hm. Z. Olbryś, a obecnie Zuzanna Wódcz.

Propagowanie idei harcerskiej, pomoc finansowa, wsparcie dla młodych funkcyjnych i organizowanie akcji zarobkowych na potrzeby jednostek harcerskich to tylko kilka z licznych form działalności OPH. Fundusze wypracowane przez członków KPH Scarborough wspomagają działalność szczeptów przez dofinansowanie szkoleń, wyjazdów, biwaków, obozów i zlotów, materiałów na zajęcia, sprzętu jak również pomoc w pokryciu kosztów

sztandarów

Szczepu Zorza i

Szczepu

Warszawa.

Na szczególną

uwagę zasługuje

silny związek

naszego KPH z

parafią

wynikający z

faktu, że

harcerstwo

powstało w

Scarborough w

dużej mierze

dzięki sp. ks. Hm

Zbigniewowi

Olbrysiowi.

Parafia udostępnia

pomieszczenia nie

tylko na

rocznicowe kominki, ale również na cotygodniowe zbiórki, na bazy, zabawy, sprzedaż ciast i palm - Akcje, które są podstawą wypracowywania dochodów na rzecz obydwu szczepów.

Przez wiele lat KPH Scarborough jako jedyne płaciło permit a nie symboliczną opłatę za używanie klas w Cardinal Newman High School. Co oczywiście stawia większe wymagania przed rodzicami w wypracowywaniu funduszy na rzecz szczepów. Na przestrzeni ostatnich niemal czterdziestu lat rodzice zrzeszeni w KPH Scarborough z entuzjazmem i zaangażowaniem oddają się pracy społecznej na rzecz harcerstwa, parafii i całej wspólnoty, ponieważ głęboko wierzą, że dzięki ich pomocy idee tak wspaniale wyrażone w prawie i przyrzeczeniu harcerskim pozostają żywe i mogą być drogowskazem dla kolejnych pokoleń.

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH SCARBOROUGH

1984 - 1984 - ks.hm. Zbigniew Olbryś
1984 - 1987 - Zdzisław Iżewski
1987 - 1989 - Anna Szufnara
1989 - 1990 - Tadeusz Ustaszewski
1990 - 2001 - Krystyna Szadkowska dz.h.
2001 - 2002 - Lilla Rodziejewicz
2002 - 2004 - Jarek Gajewski
2004 - 2008 - Katarzyna Niszczyńska dz.h.

2008 - 2012 - Hanna Szlendak dz.h.
2012 - 2015 - Dariusz Jagodziński dz.h.
2015 - 2016 - Agnieszka Krawczyk
2016 - 2017 - Agata Mossop phm.
2017 - 2018 - Hanna Szlendak dz.h.
2018 - 2020 - Anna Monastyrska
2020 - 2022 - Urszula Nawrot
2022 - obecnie - Zuzanna Wódcz

KPH KITCHENER - WATERLOO 1988-1992 / 2016-obecnie

Koło Przyjaciół Harcerstwa Kitchener-Waterloo pierwotnie zostało założone 22 stycznia 1989 roku i działało przez kilka lat do początków lat 90-tych.

Głównym celem Koła była pomoc materialna. Raz w roku organizowana była zabawa, której dochód był przeznaczany na dopłaty do obozów oraz dofinansowanie do mundurów dla harcerzy i harcerek. Rodzice (mamy) z

Koła również pomagają w szyciu mundurów jak i również szyją chusty i krajki.

Zanim Koło zostało formalnie reaktywowane 7 listopada, 2016 roku, przez ponad 10 lat rodzice dzieci należących do szczepów Sudety i Parasol wspierali je finansowo i organizacyjnie. Wiodącą rolę w działalności nieformalnej organizacji miał Jerzy Orłowski, który był głównym organizatorem i pomysłodawcą, a także skarbnikiem koła. Przez te lata działalność rodziców skupiała się na organizacji biwaków i zbiórek. Ciekawostką jest fakt, iż w tamtym czasie żeński Szczep Sudety nie miał własnej instruktorki. Rodzice poprzez ustalony przez siebie grafik przywozili i odwozili instruktorkę z pobliskiego Guelph na zbiórki.

Od samego początku nowy Zarząd wpada w wir pracy, gdyż nadchodzi Światowy Złot w Tamaracouta. Członkowie Koła biorą udział w przygotowywaniu terenów na złot oraz w dodatkowych imprezach dochodowych, aby sfinansować funkcyjnych oraz 30 uczestników z podopiecznych szczepów. Koło również opłaca sale na zbiórki oraz miejsca na zakończenie roku harcerskiego.

Fundusze Koła były zbierane poprzez zabawy harcerskie oraz sprzedaż róż na dzień matki.

Obecnie Koło kontynuuje reaktywowaną kilkanaście lat temu działalność, wspierając oba szczepy poprzez dotacje do kolonii i obozów, organizowanie miejsc zbiórek i udział w imprezach polonijnych w regionie

Kitchener Waterloo. Główną imprezą dochodową jest zabawa harcerska, której celem jest nie tylko zbieranie funduszy, ale także stworzenie okazji, aby harcerze mogli wspólnie bawić się przy dobrej muzyce.

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH KITCHENER-WATERLOO

1988 - 1991 - Bolesław Mogalon
1991 - 1992 - Marek Jeliński
1992 - działalność koło została zawieszona

2016 - 2017 - Agnieszka Zientarska-Kayko
2017 - 2019 - Maciej Rybczyński
2019 - obecnie - Joanna Rzepniewski

KPH CALGARY 1989-2006 / 2015-obecnie

KPH Calgary powstało w 1989 roku. Pod jego opieką znajdowały się Szczęp męski Rysy oraz Szczęp żeński Orla Perc. Na początku lat 90-tych

do majątku Koła należało "kilka starych namiotów i garów oraz dużo entuzjazmu i chęci!"

Do głównych imprez dochodowych Koła należały zabawy taneczne, pikniki z 'barbecue', kuligi, 'garage sales', sprzedaż kawy i ciastek. KPH

pomagało w organizowaniu i brało udział w uroczystościach takich jak Opłatek Harcerski, Święto Szczępu i Dzień Myśli Braterskiej.

Koło wraz z parafialnym zespołem tanecznym organizowało pawilon podczas Festiwalu Narodów w Spruce Meadows. Podczas festiwalu KPH

prezentowało polski folklor, polskie wyroby sztuki ludowej a do sprzedaży wystawiono polskie dania: bigos, pierogi, kiełbaski. Było to jedno z

największych i najbardziej dochodowych przedsięwzięć koła.

Do jednej z ciekawszych akcji dochodowych Koła należała również wydanie wspomnień w postaci broszury, jednego z więźniów obozu Neuengamme.

Aby szerzyć propagandę ruchu i reprezentować harcerstwo w polonii KPH Calgary wstąpiło do Kongresu Polonii Kanada na zasadzie pełnego prawa członkowskiego.

W 14 stycznia 2004 roku KPH Calgary zostało zarejestrowane jako korporacja w Albercie pod nazwą 'Canadian Polish Youth Friendship Society of Calgary'.

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH CALGARY

1990 - 1991 - Maria Skarzyńska dz.h.
1992 - 1993 - Marek Machula
1997 - 1998 - Piotr Goszczyński
2015 - 2016 - Marek Władyka
1998 - 1998 - Stefan Wandycz
1999 - 2002 - Piotr Korzeniowski
2003 - 2004 - Marek Wroński

2004 - 2006 - Małgorzata Owoc
2006 - koło zostało zawieszone
2015 - 2016 - Marek Władyka
2019 - 2020 - Kasia Pyszuńska
2020 - 2021 - Eliza Bagińska
2021 - wakaty

KPH CHATHAM 1992-1997

Zastęp harcerzy w Chatham, Ontario po raz pierwszy powstał w 1959 dzięki staraniom ks. Kamieńskiego. Niestety trudno było utrzymać ciągłość pracy harcerskiej w tym ośrodku.

W odpowiedzi na potrzeby wznowionej pracy harcerskiej na początku lat 90-tych powstało tam Koło Przyjaciół Harcerstwa.

KPH Chatham zostało założone w 1992 roku. W swoim krótkim istnieniu miało dwóch przewodniczących Annę Bielecką i jej następcę Ireneusza Dziecioła. W czasie swoich kadencji do głównych zajęć KPH należało uczestniczenie w życiu polonijnym oraz różnego rodzaju festiwalach w celu promowania harcerstwa. W 1993 roku Koło liczyło 27 członków, którzy pomagali w zorganizowaniu obozu harcerskiego na Kaszubach oraz zabawy dochodowej.

Z biegiem czasu jednostki harcerskie w Chatham przestały istnieć i z tym KPH również zakończyło swoją działalność.

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH CHATHAM

1992- 1994 - Anna Bielecka
1994 -1997 - Ireneusz Dziecioł

KPH BRAMPTON 2005-obecnie

KPH Brampton zostało zainicjowane w 2005/2006 roku szkolnym dla jednostek harcerskich, szczepu żeńskiego Zarzewie oraz drużyn 16 i 35 szczepu męskiego Bałtyk, które były odrodzonymi jednostkami.

Szczep Zarzewie uprzednio prowadził swoją działalność w Toronto, gdzie opiekę nad nim sprawowało KPH Zarzewie, aż do czasu zawieszenia szczepu w 2003. Szczep Bałtyk również rozpoczął swoją działalność w Toronto natomiast później założył drużyny w okolicy Brampton.

KPH Brampton zostało zarejestrowane w marcu 2006 roku. Pierwszą przewodniczącą KPH Brampton została Monika Janusz. Działalność Koła rozpoczęła się dzięki staraniom

rodziców, zarządu wraz z drużyną phm. Anią Kowalczyk oraz dzięki akceptacji ojca Proboszcza Adama Filasa, który przyjął harcerstwo jako organizację przy-parafialną nowo budowanego kościoła Św. Eugeniusza de Mazenod w Brampton. Z wdzięczności za to, harcerze i harcerki, wraz z rodzicami, zobowiązali się do sprzątania kościoła w pierwsze piątki miesiąca oraz pomocy przy porządkowaniu parku i terenu przy kościele.

Jako organizacja przy-parafialną od początku harcerze i harcerki uczestniczyli aktywnie w życiu parafii. Jednocześnie mogli korzystać z sal parafialnych i tam organizować zbiórki i spotkania, sprzedawać palmy na Wielkanoc, czy też pączki. Natomiast KPH Brampton za symboliczną opłatę mogło organizować zabawy w sali Matki Bożej Ludźmierskiej.

KPH Brampton od początku było i jest zapleczem pomocy finansowej i fizycznej przy różnych pracach na stanicach oraz przy organizowaniu różnych uroczystości czy zajęć. Co roku Koło finansuje: zakończenie i rozpoczęcie roku harcerskiego, Mikołajki dla obu szczepów, transport przy Bożonarodzeniowym kolędowaniu, poczęstunek na kominkach zuchowych, opłatę autobusów na obozy, biwaki, narty i inne zajęcia. Koło również stara się zapewnić dodatkowe atrakcje w ramach mile spędzonego wspólnie czasu dla dzieci takie jak wynajem dodatkowych, innych miejsc na zbiórki, nagrody dla funkcyjnych na zakończenie roku. Dofinansowuje

szkolenia i wyjazdy harcerzy i instruktorów na różne zgrupowania w Kanadzie i poza granicami kraju i kolonii zuchowych dla rodzin o niższych dochodach. Zajmuje się zakupem kwiatów w rocznice narodowe pod Pomnik Katyński i Katastrofy Smoleńskiej.

KPH również bierze udział w przedsięwzięciach organizowanych przez Radę Kół typu remonty stanic zuchowych na Kaszubach, pomoc przy pomniku

Szare Szeregi, pomoc przy Zabawie wiosennej OPH.

W okresie 2013 - 2017 fundusze KPH na wszelkie potrzeby harcerskie pochodziły głównie z dochodów z zabaw, które czasami były organizowane nawet 3 razy w roku szkolnym. W tym czasie, oprócz corocznej pomocy finansowej, KPH Brampton pomogło w następujących

przedsięwzięciach: dofinansowanie wyjazdów starszych harcerzy na zlot ZHP, budowa 'Boathouse' oraz naprawa kuchni i świetlicy na terenie

Bałtyku, wymiana słupów elektrycznych i doprowadzenie nowej linii do terenu Bałtyku i do budynków księży na Kaszubach.

W latach 2017-2020 Koło organizowało zabawy dochodowe między innymi Andrzejkową, Ostatkową, Walentynkową oraz Koncert Saksofonowy.

W lutym 2020 roku działalność Koła została wstrzymana na ponad rok przez pandemię COVID-19.

Źródłem pozyskania funduszy po tym cichym okresie była sprzedaż pączków i własnych wypieków, Harcerski Bigos - początek nowej tradycji KPH Brampton, Dzień Polski w Mississauga, gdzie propagowano polskie harcerstwo, polskie pamiątki i słodczyce. A na wiosnę 2022 roku

przeprowadzono sprzedaż kwiatów w wiszących koszach. KPH Brampton udzieliło finansowego wsparcia na utrzymanie i remont Katedry pod Sosnami na Kaszubach.

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH BRAMPTON

2005 - 2005 - Monika Janusz
2005 - 2011 - Robert Karaś
2011 - 2013 - Maciej Bauer
2013 - 2017 - Danuta Herbasz-Ruiz

2017 - 2018 - Sylwia Kogut
2018 - 2021 - Katarzyna Tobian
2021 - obecnie - Maria Krzewińska-Branka

KPH MILTON 2011-obecnie

Pierwsze zbiórki harcerskie w Milton odbyły się we wrześniu 2010 roku. Powstają wtedy pierwsze jednostki harcerek i harcerzy: Szczep Harcerek „Kresy” oraz Szczep Harcerzy Śląsk. Pierwsze spotkanie Koła Przyjaciół Harcerstwa Milton odbyło się 26-tego listopada 2011 roku.

Przewodniczącym zostaje wybrany Przemysław Smoliński.
W 2017 roku działalność Szczepu męskiego „Śląsk”, jednostki Zuchów i

Harcerzy, została tymczasowo zawieszona z powodu braku kadry, jednakże Gromada Skrzatów „Porzeczek” zarówno dla chłopców i dziewcząt nadal prężnie działa przy Szczepie „Kresy”, w dużej mierze wobec aktywnego wsparcia ze strony rodziców działających w KPH Milton. Szczep żeński „Kresy” nadal działa i rozwija swoje jednostki.

W 2019 roku zostaje reaktywowany Szczep Śląsk z jednostką Zuchów „Gryfici”. Rodzice należący do KPH Milton osobiście wspierają każdą ze zbiórek na rok szkolny 2019–2020, jednakże zajęcia ponownie zostają przerwane ze względu na pandemię Covid-19. KPH Milton planuje wspomóc czynnie reaktywację Gromady Zuchów „Gryfici” Szczepu Śląsk na rok szkolny 2022–2023. Działalność KPH Milton na rzecz jednostek harcerskich Szczepu „Kresy”, prężnie i szybko rozwija polskie środowisko w Milton działając przy Polskiej Szkole im. Jana Brzechwy. Zbiórki harcerskie odbywają się w każdą sobotę po zajęciach z Polskiej szkoły. KPH Milton aktywnie wspiera jednostki harcerskie propagując Harcerstwo nagłaśniając istnienie szczepu w Halton Region, pomagając również w zapisach każdego września. Zapewniając pomoc moralną, fizyczną i

finansową poprzez uczestnictwo w akcjach remontowych na Kaszubach, pomoc w wyżywieniu młodzieży harcerskiej podczas turnieju siatkówki w Dzień Myśli Braterskiej, organizacji i uczestnictwie w roli opiekunów podczas wycieczek i biwaków pomagających w zdobywaniu nowych

umiejętności i odznak sprawnościowych.

dla okolicznej Polonii. Zebrane fundusze pomagają KPH Milton we wspieraniu Szczepu. Koło pomaga przy zakupie nowego sprzętu, opłacaniu pomieszczeń, w których odbywają się zbiórki, dotuje kolonie, obozy, autokary na wycieczki i biwaki, organizuje posiłki oraz transport. Swoim wsparciem finansowym otacza również te harcerki, którzy biorą udział we wszelkiego rodzaju szkoleniach, a bez których drużyny i gromady nie mogłyby funkcjonować.

Tradycyjnie również, co roku KPH Milton wspiera szczerp organizując wśród Polonii w Milton Kolędowanie, zapewniając transport i opiekę nad dziećmi.

Każde Kolędowanie kończy się kominkiem świątecznym z Mikołajem i prezentami.

Główną działalnością gromadzącą fundusze na rzecz jednostek którymi się opiekuje KPH Milton jest organizacja dorocznego tematycznego balu/zabawy

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH MILTON 2011-obecnie

2011 - 2013 - Przemek Smoliński
2013 - 2017 - Anna Czubernat

2017 - 2018 - Magda Zawrona

2018 - 2020 - Dagmara Turowski
2020 - obecnie Agnes Kiermacz

KPH OAKVILLE 2017 - obecnie

Obecnie, najmłodszym z Kół w Okręgu Kanada jest KPH Oakville. Powstało ono w listopadzie 2017 roku. Na prośbę szczepowej Szczepu Kaszuby, phm. Anny Piotrowskiej odbyło się zebranie informacyjne na temat Organizacji Przyjaciół Harcerstwa dla rodziców dzieci należących do szczepów

harcerek Kaszuby i harcerzy Czarna Woda w Oakville. Na tym samym zebraniu został wybrany zarząd KPH pod przewodnictwem Anety Lalewicz i zawiązało się koło 'Oakville'.

Nowo wybrany zarząd został zatwierdzony przez Zarząd Okręgu 24 stycznia 2018 roku. Od tej pory, mimo że Koło jest małe, wspiera szczepy poprzez różne akcje, darując fundusze, chęci i czas!

Do głównych akcji KPH Oakville należą: organizowanie rozpoczęcia i zakończenia roku harcerskiego, przygotowanie paczek od Św. Mikołaja, organizowanie dochodowych "bake sales", zakup tradycyjnych pączków dla szczepów na Tłusty Czwartek, sprzedaż Wielkanocnych robótek szydełkowych; pomoc w przygotowaniu ołtarza na Boże Ciało;

pomoc przy remontach stanic na Kaszubach oraz porządki na Stacji Związku Polaków w Kanadzie w Oakville; dofinansowanie szkoleń funkcyjnych, wycieczek młodzieży harcerskiej w ciągu roku harcerskiego i podczas akcji letnich oraz dofinansowanie kosztów wynajęcia sali szkolnych do prowadzenia zbiórek.

We wrześniu 2020 roku, z powodu sytuacji z pandemią Covid-19, szczepy Kaszuby i Czarna Woda połączyły się tymczasowo ze szczepami z Burlington: Szczep harcerek Kartuzy i Szczep harcerzy Poprad, a współpraca KPH Oakville z jednostkami przybrała podwójny zapach. KPH Oakville jest bardzo wdzięczne wszystkim rodzicom i sponsorom, którzy tak wspaniale wspierają ich organizacje a przez to szczepy nad którymi

sprawują pieczę

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH OAKVILLE

2017 - 2021 - Aneta Lalewicz

2021 - obecnie - Sylwia Kielb

KPH BURLINGTON 1968 / 1976-1980

Wśród dokumentów archiwalnych zostały odnalezione notatki, dokumentujące istnienie Koła Rodzicielskiego Burlington w roku 1968, któremu przewodniczyła drużna Czuchnicka.

Pozostałe dokumenty potwierdzają, że rolę KPH Burlington prowadziło ZNP Gmina #17, z wyjątkiem kilku dokumentów, stwierdzających, że w latach 1976-1980 istniało KPH Burlington pod przewodnictwem Jerzego Ożóg. Jest to informacja kontrowersyjna ze względu na to, że pan Ożóg przez wiele lat był Prezesem Gminy 17-tej.

Podczas pandemii Covid-19, jednostki harcerskie w Burlington Szczep harcerek Kartuzy i Szczep harcerzy Poprad, dalej korzystają z pomocy Gminy #17, aczkolwiek dużą rolę w ich istnieniu odgrywa KPH Oakville.

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY KPH BURLINGTON

Koło Rodzicielskie Burlington
1968 - J. Czuchnicka

KPH Burlington
1976 - 1980 - Jerzy Ożóg

RADA KÓŁ PRZYJACIÓŁ HARCERSTWA W TORONTO

W związku z powstaniem na terenie metropolitalnego obszaru miasta Toronto szeregu Kół Przyjaciół Harcerstwa na Zjeździe Okręgu, we wrześniu 1967 roku, został zatwierdzony wniosek, mocą którego dotychczasowe Koła Rodzicielskie miały stać się Kołami Przyjaciół Harcerstwa przy jednostkach, którymi się opiekują. W listopadzie 1968 roku ZO ustanowił Radę Kół oraz wydał Regulamin tejże Rady. Regulamin ten stwierdzał, że Rada Kół Toronto składa się z przewodniczących Kół na terenie Toronto oraz po jednym delegacie z każdego KPH, Okręgowy Kierownik z głosem doradczym oraz hufcowi. Prezydium tej Rady wybierane jest raz w roku na Walnym Zebraniu Rady.

Rada KPH Toronto miała na celu wprowadzenia współpracy pomiędzy poszczególnymi Kołami działającymi na terenie Toronto i okolic, w której uczestniczyli przewodniczący i delegaci kół tego rejonu. Do macierzystej Rady Kół Przyjaciół Harcerstwa Toronto należało 5 KPH: Bałtyk, Podhale, Rzeką, Zarzewie, Giewont, a w roku 1992 należało już 7 Kół, a w 2008 osiem. Na spotkania Rady zapraszani byli również hufcowi Hufców Watra i Karpaty a ich obecność była ważną częścią Rady, bo to dzięki ich wypowiedziom i uwagom, zebrani mogli spojrzeć szerzej na całość pracy harcerskiej w Ontario i ustalić hierarchię potrzeb w programie działalności ich Kół. Na zebraniach Rady następowała również wymiana informacji o potrzebach i problemach oraz dzielenie się swoimi osiągnięciami i planami.

Do obowiązków Rady Kół należała koordynacja prac poszczególnych KPH oraz upewnianie się, że prace Kół nie kolidują ze sobą wzajemnie, jak

również urządzenie imprez reprezentacyjnych i dochodowych, przy współpracy i udziale wszystkich Kół oraz subwencjonowanie hufców harcerek i harcerzy w Toronto.

Współpraca Kół Przyjaciół w ramach Rady, od samego początku, była harmonijna, koleżeńska i serdeczna. W roku 1975 zainicjowano spotkania towarzyskie członków Kół

i starszego Harcerstwa w gościnnych progach SPK #20 W Toronto.

Przykładem, jak wiele można osiągnąć, pracując w zgodzie i razem, były bale jesienne "Kolorowe Liście" przygotowane przez Komitet Balowy, składający się z przedstawicieli wszystkich KPH w Toronto. Dochód z tej

zabawy przekazywany był Hufcom oraz redakcji Wici. Nie wspominając tu już całej masy innych prac, jak np. sprzedaż kartek na Boże Narodzenie, sprzedaż naklejek z okazji "Roku młodzieży", pomoc jednostkom w różnorodnych imprezach jak posiłki w czasie świąt polonijnych, kominków zuchowych, harcerskich, rozpoczęcie roku harcerskiego itp.

Wszystkie poczynania Rady miały na celu pomoc jednostkom i szerzenie ideologii harcerskiej. Prace i zadania znajdowały zrozumienie i poparcie wśród organizacji polonijnych, a zwłaszcza Federacji Kobiet Polskich Ogniw #1.

Rada Kół brała czynny udział w Organizowaniu Oplątka Rady Kół oraz Oplątka Zarządu Okręgu

W czasie dorocznych zawodów siatkówki z okazji obchodów Dnia Myśli Braterskiej, Koła należące do Rady Kół przygotowują i serwują kolację dla około 450 młodzieży harcerskiej.

Jednym z większych wspólnych przedsięwzięć Rady Kół, przy współpracy Kół Przyjaciół Harcerstwa z okolic Toronto (z czasem Rada wcieliła prawie wszystkie Koła w GTA) było wieloletnie prowadzenie 'bingo', z których znaczna część dochodu przekazywana była na potrzeby stanic "Karpaty" i "Bucze" na Kaszubach, a pozostała część przekazywana była do Kół, procentowo według udziału osób z poszczególnych KPH.

Istnienie i sprawne funkcjonowanie stanic harcerskich jest bardzo istotne dla działalności naszego Związku. Stanice harcerskie to „serce” naszych akcji letnich oraz biwaków. Przez wiele lat członkowie z różnych KPH byli i są do dnia dzisiejszego odpowiedzialni za zbieranie wśród swoich członków ekip remontowo-budowlanych lub też grup przygotowujących tereny pod biwaki, obozy i zloty.

Ekipy te pomagają w wiosennych porządkach, naprawach czy budowach na stanicach "Karpaty" i "Bucze". Odpowiadają na wezwania Zarządu

Okręgu, gdy potrzebna jest ich pomoc w odnowach i remontach, jak np. ołtarza na "Stadionie Millenium" i "Pomnika Szarych Szeregów", czy też

odnowie tablic tegoż pomnika na Kaszubach w 2022 roku.

Kolejną akcją corocznie dofinansowującą stacje Bucze i Karpaty jest od wielu lat "Wiosenna Zabawa", która organizowana przez Radę Kół - nie tylko przynosi znaczną zbiórkę funduszy na stacje, ale również stała się wydarzeniem polonijnym, na które wielu czeka z niecierpliwością.

KOLEJNI PRZEWODNICZĄCY RADY KÓŁ

1968 - 1972 - Irena Fedorowicz dz.h.
 1972 - 1976 - Roman Firańczuk dz.h.
 1976 - 1978 - Anna Marszałek dz.h.
 1979 - 1980 - Wanda Kalinowska dz.h.
 1983 - 1986 - Halina Kwiatkowska dz.h

1987 - 2010 - Anna Marszałek dz.h.
 2011 - 2017 - Dorota Magdziak dz.h.
 2017 - 2021 - p.o. Basia Stadnik dz.h.
 2021 - obecnie - p.o. Gosia Sobolewska dz.h

ZŁOTA I SREBRNA ODZNAKA PRZYJACIÓŁ HARCERSTWA

Dnia 10 kwietnia 1980 roku Naczelnictwo ZHP ustanowiło złotą i srebrną odznakę Przyjaciół Harcerstwa i zatwierdziło ją regulaminem. Według tego regulaminu Przewodniczący ZHP w uznaniu wybitnej działalności harcerskiej, może nadać zasłużonym osobom należącym do KPH złotą lub srebrną odznakę Organizacji Przyjaciół Harcerstwa.

Złota Odznaka jest wyrazem uznania ze strony Naczelnictwa ZHP dla osób należących do KPH, którzy są w Organizacji Przyjaciół Harcerstwa przynajmniej 6 lat i w tym czasie wyróżnili się intensywną, nieprzerwaną i rzetelną pracą dla harcerstwa. Natomiast Srebrna odznaka jest wyrazem uznania dla tych osób w KPH, którzy są w Organizacji Przyjaciół Harcerstwa przynajmniej 3 lata i w tym czasie wyróżnili się intensywną, nieprzerwaną i rzetelną pracą dla harcerstwa.

DZIAŁACZ HARCERSKI OPH

Stopień działacza harcerskiego jest jedynym stopniem harcerskim przyznawanym w Organizacji Przyjaciół Harcerstwa. Stopień ten może

otrzymać osoba należąca do Koła Przyjaciół Harcerstwa, posiadająca przygotowanie do prowadzenia pracy w Związku na stanowisku innym niż wychowawczym i wypełniająca wymagania określone w Regulaminie OPH. Każdy kandydat na dz.h. musi posiadać odpowiednią kwalifikację: odpowiednie lata służby w organizacji na odpowiednim stanowisku, przejść szkolenia, złożyć przyrzeczenie harcerskie - stając się harcerzem oraz pozytywnie przejść próbę na ten stopień.

Osoby ze stopniem działacza harcerskiego są wzorcem dla osób należących do Kół Przyjaciół Harcerstwa, świecąc przykładem przestrzegania Prawa Harcerskiego, służby Polsce, popierania inicjatywy obywatelskiej w sprawach społecznych i publicznych.

Działacze harcerscy wspierają organizację ZHP w Kanadzie nie tylko poprzez swój udział i pomoc w swoich macierzystych kołach czy też akcjach organizowanych wspólnie w OPH, ale również w swojej harcerskiej służbie pomagają wszędzie tam, gdzie są potrzebni. Sprawują funkcje takie jak członkowie Zarządu Okręgu, - członkowie w komisjach prowadzonych przy tymże zarządzie, np. redakcja "Wici Harcerskie Kanady", komisja internetowa itp., też reprezentują OPH jako członkowie PSA Ontario. Udzielają się w swoich parafiach jak również piszą artykuły do polonijnej prasy w celu propagowania harcerstwa. Ich zadaniem jest krzewienie ideologii harcerskiej oraz popieranie celów Związku a poprzez swoją służbę, zapewniając ciągłość pracy i kontynuację istnienia Kół i

Organizacji OPH.

Działacze Harcerscy OPH są niezbędni dla zachowania ciągłości pracy Kół, gdyż rotacja rodziców jest duża, a chętnych do pracy mało. Swoją wiedzą i doświadczeniem służą nowym zarządom kół w ich pracy.

Wśród swoich szeregów OPH w Kanadzie ma działacza harcerskiego Henryka Gadomskiego, który jako pisarz i poeta harcerski, na każdą okazję ma gotowy artykuł, wiersz lub nową piosenkę promujące ruch harcerski. Oto przykład jego pracy:

***"Jak dobrze być harcerzem to każdy rodzic wie
I zapisuje chętnie swe dziecko do ZHP
A jeśli taki rodzic o rozwój dziecka dba
To musi on być z nami, czyli w OPH
Harcerstwo to idea, która ratuje świat
Druh, druhna to w harcerstwie inaczej siostra, brat
Wiek tu nie ma znaczenia, lecz prawym musisz być
Kochać Boga i ludzi, z przyrodą w zgodzie żyć
Zasady Baden Powella trwają już drugie stulecie
Zaś OPH świętuje swoje siedemdziesięciolecie"***

Przez ostatnie 70 lat, nadano stopień działacza harcerskiego wielu doświadczonym osobom należącym do Kół Przyjaciół Harcerstwa, którzy wyróżnili się swoją działalnością.

Oto lista (42) obecnie zarejestrowanych i w większości aktywnych działaczy w OPH Kanada:

Dz.h. Wanda Adamcewicz
 Dz.h. Małgosia Batruch
 Dz.h. Irena Bułka
 Dz.h. Dorota Dąbrowska
 Dz.h. Henryk Gadomski
 Dz.h. Stefan Gdyczyński
 Dz.h. Maryla Gondek
 Dz.h. Henryk Dąbrowski
 Dz.h. Bożena Jablonski
 Dz.h. Janina Trela
 Dz.h. Joanna Molenda
 Dz.h. Jolanta Lipińska
 Dz.h. Jolanta Rapacz
 Dz.h. Halina Knutel
 Dz.h. Joanna Kowalik- Bereśniewicz

Dz.h. Małgosia Lis
 Dz.h. Anna Łopińska
 Dz.h. Mieczysław Łopiński
 Dz.h. Dorota Magdziak
 Dz.h. Mariusz Marć
 Dz.h. Barbara Mróz
 Dz.h. Zbigniew Mróz
 Dz.h. Kazimierz Nakoneczny
 Dz.h. Teresa Nieciecka
 Dz.h. Mirek Ostrowski
 Dz.h. Iwona Piotrowski
 Dz.h. Zygmunt Piotrowski
 Dz.h. Aurelia Podpora
 Dz.h. Mariusz Podpora

Dz.h. Marek Polenceusz
 Dz.h. Anna Psuty
 Dz.h. Elżbieta Razumienko
 Dz.h. Jerzy Razumienko
 Dz.h. Renata Wierzbicka
 Dz.h. Mikołaj Skrouba
 Dz.h. Gosia Sobolewska
 Dz.h. Barbara Stadnik
 Dz.h. Hanna Szlendak
 Dz.h. Marek Urbaniak
 Dz.h. Urszula Biskupska
 Dz.h. Zbigniew Wołoch
 Dz.h. Irena Żuk

UDZIAŁ W ZJAZDACH I KONFERENCJACH ZHP

W dniach 28-29 lipca 1956 roku, Okręgowe Kierownictwo Kół Przyjaciół Harcerstwa zorganizowało Zjazd Zarządów KPH na Kaszubach. Spotkanie to miało na celu wzajemnego poznanie się, odwiedzenie obozów harcerskich i kolonii zuchowych, zwiedzanie

budującego się Ośrodka Harcerskiego i odbycie wspólnego zebrania. Przewodniczący wszystkich KPH w Kanadzie oraz działacze harcerscy biorą udział w Zjazdach Okręgu ZHP Kanada, a OPH prowadzi swoje Konferencje równoległe z innymi organizacjami ZHP. Członkowie OPH Kanada również biorą udział w światowych konferencjach OPH.

UDZIAŁ OPH W ŚWIATOWYCH ZLOTACH ZHP

Światowe Zloty ZHP są niesamowitym przeżyciem i jedną z największych atrakcji nie tylko dla młodzieży harcerskiej. Dzięki temu, że OPH jest jedną z czterech organizacji należących do ZHP, wielu działaczy harcerskich oraz członków poszczególnych Kół miało szansę uczestniczyć w Zlotach. Była to fantastyczna okazja, aby zapoznać się bliżej, wymienić się informacjami oraz dzielić się doświadczeniami w prowadzeniu działalności Kół w innych Okręgach.

W pierwszym zlocie w 1969 'Monte Cassino' we Włoszech wzięło udział 14 członków z Organizacji Przyjaciół Harcerstwa.

W 1976 roku w czasie II Światowego Zlotu ZHP na Kaszubach KPH miały własny Zlot.

Na III Światowym Zlocie w Comblain la Tour w Belgii udział wzięło 33

członków z Okręgu Kanada. Natomiast w IV Światowym Zlocie Rising Sun w USA (1988) i w V Światowym Zlocie w Clumber Park w Wielkiej Brytanii (1994) uczestniczyło w każdym po 21 członków OPH Kanada.

Członkowie Kół z Okręgu Kanada również wzięli udział w Zlotach w 2000 roku, w VI Zlocie w Acton, Ontario, w Kanadzie oraz w 2006 roku w VII Zlocie „Skautowym Tropem” w Maryland w USA. W 2010 roku podczas VIII Światowego Zlotu „Twierdza” w Polsce na 100-lecie ZHP, odbył się Zlot OPH „Opoka”.

Natomiast w 2017 podczas IX Zlotu ZHP „Szlak Przyszłości” Tamaracouta, Quebec, w Kanadzie miał miejsce Zlot OPH „Oaza Przyjaźni”.

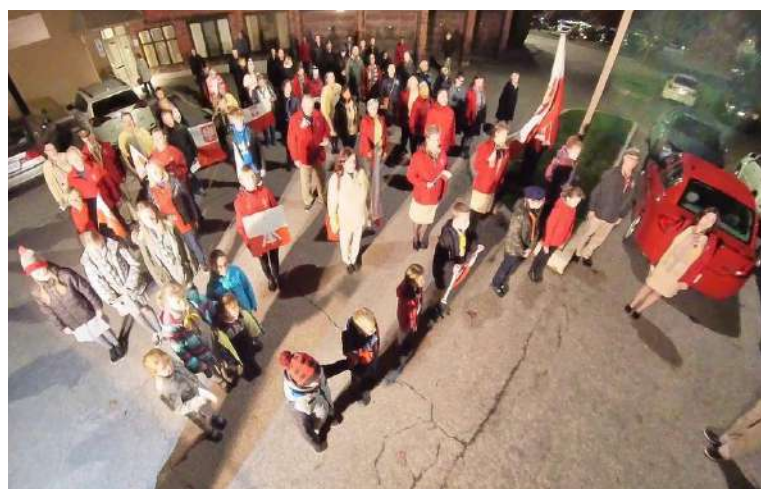
OPH W ORGANIZACJACH POLONIJNYCH

W trosce o propagowanie ZHP na forum polonijnym, członkowie Kół oraz działacze harcerscy od samego początku istnienia OPH, biorą czynny udział w życiu polonijnym Kanady. Członkowie poszczególnych Kół uczestniczą w dorocznych uroczystościach polonijnych i parafialnych, gdzie obecni są harcerze: 11-go listopada, 3-go Maja, obchodach Katyńskich i w Niagara on the Lake.

Zgodnie z zaleceniem IV Walnego Zjazdu Okręgu ZHP Kanada (lata 50-te) Koła są członkami Kongresu Polonii Kanadyjskiej, a zarządy Kół Przyjaciół należą do lokalnych zarządów KPK na zasadzie pełnego prawa członkowskiego. Dzięki temu OPH wstąpiło na szersze drogi życia polonijnego w Kanadzie. Współpracując przez swych członków w

ogólnych poczynaniach polonii, gdzie nie tylko dokładają swoją cegiełkę do wspólnej sprawy, ale ponadto podnoszą wagę społeczności harcerskiej i zrozumienie dla jej celów i zadań wśród zrzeszonej Polonii w Kanadzie. Obecnie Koła w Hamilton, Oshawa, Mississauga oraz Scarborough należą do lokalnych okręgów KPK, gdzie propagują i reprezentują harcerstwo wśród Polonii.

Członkowie OPH jako członkowie Kongresu Polonii biorą czynny udział w organizowaniu 'Polish Day Festivals', które mają na celu promować polskość. W dodatku, osoby z OPH również pełnią funkcje w innych organizacjach Polonijnych, przez co podnoszą profil ZHP.

Jako nowe przedsięwzięcia w roku 2021, Organizacja Przyjaciół Harcerstwa wraz z Organizacją Starszego Harcerstwa, spotkały się

wspólnie, aby
odśpiewać Hymn
Polski z okazji
Obchodów 11
listopada, dołączając
się tym samym do
międzynarodowej
akcji „Niepodległa do
hymnu”. Członkowie
OPH wzięli również
udział w wirtualnej
akcji „Światło
Wolności” aby uczcić
ofiary Stanu
Wojennego. Ponadto
członkowie
organizacji, w dniu

Wszystkich Świętych, odwiedzali groby harcerzy oraz żołnierzy polskich paląc pamiątkowe znicze, przyłączając się do akcji Konsulatu Generalnego Rzeczypospolitej Polski "Zapal Znicz". Przez ostatnie dekady członkowie poszczególnych Kół nawiązują również współpracę z innymi organizacjami polonijnymi takimi jak Stowarzyszenie Weteranów Armii Polskiej w Ameryce, Stowarzyszenie Polskich Komendantów, Rycerze Kolumba, Polski Instytut Dziedzictwa i Kultury Kaszuby Kanada oraz Polish Credit Union, które to widzą w harcerstwie godnych partnerów w trosce o zachowanie polskich tradycji na ziemi kanadyjskiej. Ta aktywność na arenie polonijnej ma jeden podstawowy i zasadniczy cel: by ruch harcerski rósł w siłę i by dzisiejsza młodzież harcerska i instruktorska mogła w przyszłości z dumą nieść sztandar pokoleń Polaków i Polonii.

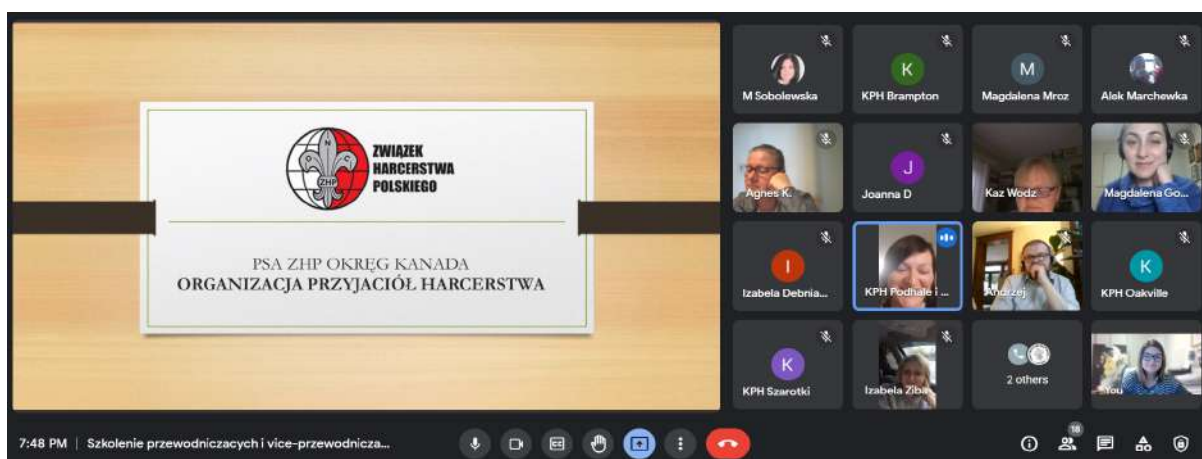
CZASY PANDEMII COVID-19

Ze względu na panującą pandemię Covid-19, działalność Kół, w okresie od marca 2020 do początku roku 2022 była bardzo ograniczona. Działalność wszystkich Kół musiała dostosować się do panujących ograniczeń w Kanadzie. Niestety nie można było w tym okresie organizować akcji dochodowych, które wymagają osobistego udziału i kontaktów z innymi. Pomimo to większość Kół starało się utrzymać część tradycji jak np. Mikołaja i nawet tam, gdzie zbiórki odbywały się tylko online paczki zostały przygotowane i dostarczone. Na początku pandemii członkowie OPH wzięli również udział w akcji szycia maseczek zorganizowanych przez hufce – ponad 1300 maseczek było

przyszykowanych i przekazanych do domów seniora w Barry's Bay i Toronto.

Od momentu ogłoszenia pandemii w 2020 roku, spotkania OPH zostały przeniesione na portale wirtualne. Jako wielki plus pandemii (chyba jedyny), był fakt 'zmniejszenia odległości' między wszystkimi częściami OPH w rozległej Kanadzie. Dzięki temu, że nauczyliśmy łączyć się droga internetową zacieśniliśmy nasze kontakty.

Postanowiliśmy również wykorzystać ten 'cichy' okres w akcje dochodowe i wykorzystać go organizując różne kształcenia – odbyło się pierwsze

szkolenie skarbników wszystkich KPH w Kanadzie oraz kilka szkoleń dla przewodniczących Kół.

Poszczególne zarządy KPH w miarę możliwości prowadziły regularne zebrania wirtualne, żeby utrzymać kontakty i przyjaźnie w grupach, aby być gotowym do pracy jak tylko będzie taka możliwość. Po rozluźnieniu covidowych zastrzeżeń w 2022 roku wszystkie Koła z podwójnym zapalem, pręźnie wzięły się do pracy.

Materiały zebrała i opracowała, dz.h. Gosia Sobolewska, na podstawie następujących źródeł: dokumenty z Archiwum ZHP Kanada, Okólniki Przewodniczących ZO, Wici Harcerskie Kanady, Program na bal Okręgu Kanada z okazji 100-lecie Harcerstwa Polskiego oraz na podstawie informacji podanych przez zarządy poszczególnych aktywnych KPH.

SPIS TREŚCI

70 LAT DZIAŁALNOŚCI ORGANIZACJI PRZYJACIOŁ HARCERSTWA W KANADZIE	6
OKRĘGOWI KIEROWNICY ORGANIZACJI PRZYJACIOŁ HARCERSTWA	6
KOŁA PRZYJACIOŁ HARCERSTWA - KPH	1
"HONOROWE" KPH #1 w TORONTO	5
KPH ST. CATHARINES	7
KPH MONTREAL	9
KPH HAMILTON	11
KPH WINDSOR	15
KPH WELLAND	16
KPH BAŁTYK	18
KOŁO RODZICIELSKIE PRZY 1-szej D. H.	21
KPH OSHAWA	21
KPH EDMONTON	25
KPH GIEWONT	27
KPH ZARZEWIE	30
KPH PODHALE I RZKA	33
KPH OTTAWA	36
KPH SUDBURY	38
KPH VANCOUVER	39
KPH SZAROTKI	41
KPH LONDON	45
KPH WINNIPEG	47
KPH BARRY'S BAY/WILNO	47
KPH MISSISSAUGA	48
KPH SCARBOROUGH	52
KPH KITCHENER - WATERLOO	54
KPH CALGARY	56
KPH CHATHAM	57
KPH BRAMPTON	58
KPH MILTON	61
KPH OAKVILLE	63
KPH BURLINGTON	65
RADA KÓŁ PRZYJACIOŁ HARCERSTWA W TORONTO	66
ZŁOTA I SREBRNA ODZNAKA PRZYJACIOŁ HARCERSTWA	70
DZIAŁACZ HARCERSKI OPH	70
UDZIAŁ W ZJAZDACH I KONFERENCJACH ZHP	73
UDZIAŁ OPH W ŚWIATOWYCH ZLOTACH ZHP	74
OPH W ORGANIZACJACH POLONIJNYCH	75
CZASY PANDEMII COVID-19	77

PATRONAT OBCHODÓW 70-tej ROCZNICY OPH

Z całego serca dziękujemy wszystkim organizacjom oraz osobom prywatnym, które przez swoje datki przyczyniły się do pomocy w zorganizowaniu obchodów 70-tej rocznicy działalności Organizacji Przyjaciół Harcerstwa.

LIUNA!

Ontario Provincial District Council

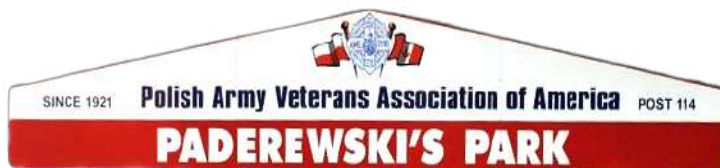
MARYLA GONDEK dz.h

ST. STANISLAUS - ST. CASIMIR'S
POLISH PARISHES CREDIT UNION LIMITED

EUROMax
FOODS
MISSISSAUGA - HURONTARIO

STARSKY
FINE FOODS

